

USNESENÍ

(anonymizovaný opis)

Vrchní soud v Praze rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne [datum] v trestní věci [údaje o účastnících], o odvoláních státní zástupkyně Městského státního zastupitelství v [obec] a poškozeného [jméno] [příjmení], [datum narození], podaných proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 14.4.2015, č.j. 10 T 4/2014-1749,

takto:

I.

Z podnětu odvolání státní zástupkyně se napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. b/, c/, odst. 2 tr.ř. zrušuje ohledně obžalovaného [titul]. [jméno] [příjmení] a podle § 259 odst. 1 tr.ř. se věc tohoto obžalovaného vrací Městskému soudu v Praze.

II.

Odvolání státní zástupkyně podané ohledně obžalovaného [titul]. [jméno] [jméno] se podle § 256 tr.ř. zamítá.

III.

Odvolání poškozeného [jméno] [příjmení] se podle § 253 odst. 1 tr.ř. zamítá.

Odůvodnění:

I.

Napadeným rozsudkem byli obžalováni [titul]. [jméno] [příjmení] a [titul]. [jméno] [jméno] podle § 226 písm. a/ tr.ř. zproštění obžaloby Městského státního zastupitelství v [obec] pro skutky spočívající v tom, že:

1. [titul]. [jméno] [příjmení] a [titul]. [jméno] [jméno] společně

dne [datum] ve večerních hodinách v sídle společnosti [právnícká osoba] (dále také jen, „BSP“) na adrese [ulice] [číslo] v úmyslu získat neoprávněný majetkový prospěch BSP, nechal [titul]. [jméno] [příjmení] v postavení předsedy představenstva BSP úmyslně vyměnit do současné doby neustanoveným spolupachatelem 2. list smlouvy, „Dohoda o ukončení smlouvy o obchodní spolupráci ze dne [datum], ve znění dalších 3 dodatků z [datum], [datum] a [datum]“ (dále jen, „Dohoda“) mezi smluvními stranami [jméno] [příjmení] a [právnícká osoba], kdy na vyměněném listu byla uvedena nová smluvní ujednání, podle kterých se [jméno] [příjmení] zavázal k nepravdivým a jednoznačně zcela nevýhodným smluvním podmínkám v článku č. III. odst. 3.2. spočívající v konkurenční doložce s dobou trvání pěti let s jednostranným omezením [jméno] [příjmení] a odst. 3.3. ve vztahu k osobnímu vedení a zhotovení počítačového programu EVYS, kdy [jméno] [příjmení] uznal prokazatelné náklady BSP na vývoj programu EVYS pod jeho vedením ve výši 15 000 000 Kč a dále se zavázal do 3 dnů od podpisu předmětné smlouvy předat BSP všechna práva k programu EVYS, nezbytnou dokumentaci k programu EVYS, manuály, zdrojové kódy k programu EVYS atd., přičemž za jejich porušení souhlasil s uložením smluvní pokuty podle článku č. IV. odst. 4.1. ve výši 5 000 000 Kč ve vztahu k článku č. III. odst. 3.2. a podle odst. 4.2. ve výši 10 000 000 Kč ve vztahu k článku [číslo] a dále se zavázal k ujednání, že v případě sporu bude o tom rozhodovat rozhodce [titul]. [jméno] [jméno] z Rozhodčího soudu při [příjmení] a Agrární komoře České republiky (dále jen, „Rozhodčí soud“), následně vyzvala BSP písemně dne [datum] [jméno] [příjmení], aby jí pro porušení smluvních ujednání výše uvedených dohody“ článku III. odst. 3.3 uhradil smluvní pokutu ve výši ve výši 10 000 000 Kč uvedenou v článku IV. odst. 4.2., dohody“ a když [právnícká osoba] nevyhověl, byla touto

společností zastoupenou [titul]. [jméno] [příjmení] podána dne [datum] rozhodčí žaloba u Rozhodčího soudu, na základě níž [titul]. [jméno] [jméno], který věděl z předchozí pozice právního zástupce BSP, že probíhá obchodní spor mezi BSP a Exekutorským úřadem v [obec] se sídlem [adresa], jehož předmětem byl nedokončený software EVYS pro potřeby činnosti Exekutorského úřadu v [obec], jehož dokončením a odzkoušením byl za BSP pověřen [jméno] [příjmení], a proto i znal postavení, pravomoc i odpovědnost [jméno] [příjmení] za vývoj software, následně provedl tendenčním a jednostranným způsobem rozhodčí řízení, kdy zcela vyhověl návrhům BSP a Rozhodčím nálezem ze dne [datum] s vědomím, že poskytuje této firmě neoprávněný majetkový prospěch rozhodl, že žalovaný [jméno] [příjmení] je povinen jí (jakožto žalobci) zaplatit 5 000 000 Kč, úroky ve výši 7,5 % a náklady řízení, přičemž na základě tohoto rozhodčího nálezu podal dne [datum] [titul]. [jméno] [příjmení] jako statutární orgán návrh na nařízení exekuce na poškozeného [jméno] [příjmení] s tím, aby výkonem exekuce byl pověřen soudní exekutor [titul]. [jméno] [příjmení], kdy tato byla nařízená usnesením Obvodního soudu pro Prahu 4 zn. 64 EXE 43/57 [číslo] ze dne 1.11.2012, kdy na základě tohoto usnesení byl pověřen provedením exekuce soudní exekutor [titul]. [jméno] [příjmení] z Exekutorského úřadu Praha 2, který poškozeného [jméno] [příjmení] vyzval ke splnění vymáhané povinnosti dle § 46 odst. 5 zák. č. 120/2001 Sb. v celkové výši 6 371 345 Kč a následně již dne [datum] vykonal exekuci movitých věcí na [jméno] [příjmení] a MUDr. [jméno] [příjmení], čímž chtěli způsobit poškozenému [jméno] [příjmení] škodu ve výši 6 371 345 Kč,

2. [titul]. [jméno] [příjmení] sám

(po výše popsané záměně 2. listu Dohody) následně dne [datum] vyzval poškozeného písemnou formou jako předseda představenstva BSP k úhradě smluvní pokuty ve výši 5 000 000 Kč dle článku [číslo] výše uvedené, „dohody“, čímž se pokusil pod tíhou již probíhajícího exekučního řízení v případě předchozí smluvní pokuty způsobit poškozenému [jméno] [příjmení] škodu v této výši,

čímž měl spáchat [titul]. [jméno] [příjmení] dvojnásobný zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a/ tr. zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku a [titul]. [jméno] [jméno] zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a/ tr. zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku formou pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c/ tr. zákoníku.

Podle § 229 odst. 3 tr.ř. byli poškození [jméno] [příjmení] a MUDr. [jméno] [příjmení] odkázáni s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

II.

Proti rozsudku podali v zákonné lhůtě odvolání státní zástupkyně Městského státního zastupitelství v [obec] a poškozený [jméno] [příjmení].

Státní zástupkyně v odůvodnění odvolání uvedla, že se neztotožňuje s argumentací Městského soudu v Praze použitou v napadeném rozsudku, kde soud důkazy interpretoval jednostranně a v podstatě převzal verzi obhajoby. Výpověď poškozeného [jméno] [příjmení] považuje odvolatelka za věrohodnou a v kontextu s dalšími skutkovými zjištěními lze podle jejího názoru učinit skutkový závěr, že došlo k výměně 2. listu Dohody o ukončení spolupráce a že to byl právě obžalovaný [titul]. [příjmení], kdo toto zařídil, neboť právě jeho společnost byla tím jediným, kdo mohl mít z výměny listu Dohody prospěch, a zároveň s ohledem na skutečnost, že k jednání mělo dojít v kancelářích jeho firmy, měl jedinečnou možnost toto zařadit. Odvolatelka dále polemizuje s jednotlivými dílčími úvahami a závěry nalézacího soudu (viz níže).

Pokud se týče účasti obžalovaného [titul]. [jméno] [jméno], státní zástupkyně poukázala na to, že bez uplatnění nároků vyplývajících z pozměněné Dohody by v obžalobě popsané jednání obžalovaného [titul]. [příjmení] mohlo být kvalifikováno maximálně ve stádiu přípravy trestného činu. Uplatněním předmětných pohledávek v rámci rozhodčího řízení vedeného obž. [titul]. [jméno] jako jediným rozhodcem teprve započalo jednání bezprostředně směřující k dokonání

předmětného trestného činu. Bez přímé spoluúčasti a pomoci obž. [titul]. [jméno] by jednání obž. [titul]. [příjmení] nemohlo být realizováno. Byl to právě obž. [titul]. [jméno], který v postavení jediného rozhodce měl poskytnout obž. [titul]. [příjmení] potřebné garance k uplatnění jeho nároků a následnému vydání vykonatelného rozhodnutí vůči poškozenému [příjmení]. Jak vyplývá z výpovědi svědka [titul]. [příjmení], předložené e-mailové korespondence i dalších důkazů, vystupoval obž. [titul]. [jméno] fakticky v postavení právního zástupce [titul]. [příjmení], potažmo společnosti [právníká osoba], byť se nikdy neprokazoval žádnou plnou mocí. [titul]. [jméno] je advokátem, tudíž je důvodné se domnívat, že vystupuje-li v rámci jednání o řešení sporu jménem některého z účastníků, tlumočí jeho názory a přednáší jeho návrhy, vykonává činnosti související s výkonem advokacie, tedy výkonem právního zastoupení daného účastníka. Aktivní účast obž. [titul]. [jméno] na řešení problémů týkající se sporů mezi BSP a [titul]. [příjmení] potvrzuje i svědek [titul]. [příjmení]. Obž. [titul]. [jméno] tak v prvé řadě souhlasil se svým jmenováním rozhodcem za situace, kdy fakticky právně zastupoval jednoho z účastníků sporu, byť v jiné, avšak velmi blízko související věci. Lze se důvodně domnívat, že spolupráce mezi [titul]. [jméno] a BSP, jakož i [titul]. [příjmení] měla širší charakter. Přestože byly dány důvodné pochybnosti o nestrannosti obž. [titul]. [jméno], nejen že přijal své jmenování rozhodcem, ale v rámci svého vyjádření k vznesené námitce podjatosti popřel svůj vztah ke [právníká osoba]. Obž. [titul]. [jméno] i vzhledem ke svému angažmá při řešení sporu mezi [titul]. [příjmení] a BSP byl obeznámen s podstatou sporu mezi uvedenou společností a poškozeným [příjmení], a to nejpozději při zahájení předmětného rozhodčího řízení. [příjmení] si být také vědom neoprávněnosti nároků vznesených vůči poškozenému, rozsahu činností vykonávaných poškozeným pro BSP, jakož i následků vydání rozhodčího nálezu v dané věci. Přestože [titul]. [příjmení] muselo být známo, že vznesený nárok vůči poškozenému [příjmení] nemá žádný reálný základ, při současné vědomosti skutečností vylučujících jej z rozhodování v této věci, vykonával činnost rozhodce a ve věci vydal rozhodčí nález zcela v intencích podaného návrhu [právníká osoba]. Lze důvodně předpokládat, že byla-li by v postavení rozhodce skutečně nezávislá osoba, jak principy rozhodčího řízení předpokládají, nesporně by se takovýto rozhodce zabýval meritem věci a zkoumal by námitky týkající se samotné existence nároku. Bez pomoci obž. [titul]. [jméno] by [právníká osoba] nemohla vést výkon rozhodčího nálezu v rámci exekučního řízení. Obž. [titul]. [jméno] tak byl v dané věci osobou, která umožnila obž. [titul]. [příjmení] bezprostřední jednání směřující k dokonání daného trestného činu.

Státní zástupkyně navrhla, aby Vrchní soud v Praze napadený rozsudek v celém rozsahu (tedy stran obou obžalovaných) zrušil a aby věc vrátil Městskému soudu v Praze k novému projednání a rozhodnutí. [příjmení] návrh učinil ve veřejném zasedání konaném o odvolání intervenující státní zástupce, jenž odvolací důvody dále rozvedl.

Poškozený [jméno] [příjmení] odvolání odůvodnil prostřednictvím svého zmocněnce s tím, že s napadeným rozsudkem nesouhlasí, neboť nalézací soud provedl nesprávným způsobem důkazní řízení, důkazy nesprávně zhodnotil, učinil nesprávné skutkové závěry a nepřihlédl ke všem okolnostem významným pro rozhodnutí, a došel tak k nesprávnému závěru ve věci samé a tedy i k nesprávnému výroku o náhradě škody. Poškozený, který se k věci vyjádřil sám i prostřednictvím svého zmocněnce i v odvolacím veřejném zasedání, navrhl, aby Vrchní soud v Praze jako soud odvolací napadený rozsudek zrušil a aby věc vrátil soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí.

Odvolacímu soudu předložili závěrečný návrh společně poškozený [jméno] [příjmení] a dále MUDr. [jméno] [příjmení], která rovněž v tomto řízení uplatnila v hlavním líčení nárok na náhradu škody a soudem prvního stupně byla jako poškozená připuštěna. Ve svém závěrečném písemném návrhu, na který odkázal zmocněnec poškozeného [jméno] [příjmení] v odvolacím veřejném zasedání, uvedli, že odůvodnění napadeného rozsudku nesplňuje základní náležitosti a překračuje limity volného hodnocení důkazů. Soud účelově interpretuje provedené důkazy výlučně ve prospěch obžalovaných, zatímco důkazy svědčící v jejich neprospěch buď pouze

konstatuje, nebo zcela pomíjí. Pouze na základě vlastní úvahy rozporuje závěry odborných vyjádření z odvětví mechanoskopie. Poškození připomínají, že vytrhne-li se jakýkoliv nepřímý důkaz ze souvislosti, nepochybně jej lze znevěrohodnit. Závěry napadeného rozsudku jsou nelogické a vnitřně rozporné a některé skutkové závěry jsou dokonce v přímém rozporu s provedeným dokazováním. Důkazy jsou interpretovány mnohdy chybně a neúplně a přihlíženo je pouze k výpovědím svědků, které podle názoru soudu svědčí ve prospěch obžalovaných. Poškození připomínají i právo poškozeného na spravedlivý proces. Jsou přesvědčeni, že v rámci hlavního líčení byly provedeny důkazy vytvářející takový souhrn důkazů, který tvoří logickou a ničím nenarušovanou soustavu vzájemně se doplňujících důkazů, která ve svém celku nejen spolehlivě prokazuje všechny okolnosti konkrétního útoku a usvědčuje obžalované, ale současně i vylučuje možnost jakéhokoli jiného závěru. Poškozený [příjmení] i vzhledem ke svým povahovým vlastnostem zcela určitě věnoval pozornost při samotné kontrole textu Dohody vymezení jeho práv a povinností. Byl seznámen s podstatou programu EVYS a znal rámcově náklady na jeho zhotovení a nemohl by proto podepsat závazky vymezené ve smlouvě, které jsou postaveny na zcela iluzorních základech. Dále poškozený připomíná časovou posloupnost jednotlivých jednání s tím, že dne [datum] po návratu z prodlouženého víkendu zjistil výměnu druhého listu Dohody a po konzultaci s právním zástupcem podal trestní oznámení a zaslal dopis BSP, v němž namítá neplatnost Dohody. Postupoval bez časového prodlení a nesouhlasí tedy s argumentem nalézacího soudu, který poukazuje na to, že se bezprostředně po zjištění předmětné manipulace neobrátil na obžalovaného [příjmení]. Ohledně okolností zjištění změny Dohody poškozeným dne [datum] soud argumentoval datem [datum] uvedeným na faktuře, ale přehlédl e-mail, jímž byla faktura zaslána účetnímu BSP dne [datum].

Pokud jde o postavení poškozeného v rámci vývoje EVYS, nalézací soud dedukuje vedoucí postavení poškozeného s tím, že měl ve svém držení mít nezbytnou dokumentaci k systému EVYS, jako byly manuály, zdrojové kódy atd. Je nesporné, že poškozený vystupoval vůči BSP v několika rolích. Smlouvu měl na činnost na projektu VA ČT, dále vykonával funkci člena statutárního orgánu BSP, dále pracoval ve shodě s vůlí BSP jako ředitel EÚ [obec]. Činnost poškozeného ve vztahu k BSP spočívala prakticky vždy v řízení provozních záležitostí, a právě z náplně této pracovní činnosti i pracovní činnosti pro EÚ vyplývá jeho rámcová znalost nákladů na systém EVYS. Nalézací soud při hodnocení postavení poškozeného přihlédl k výpovědím pouze některých svědků. Nerozlišoval také mezi programátorskou činností a činností spočívající v zajištění provozních náležitostí projektu. Svědci jednoznačně vypověděli, že poškozený programování nerozuměl a zdrojové kódy potřebovali pouze programátoři, kteří je měli u sebe. Zdrojové kódy byly ukládány do datového úložiště BSP. Nalézací soud považuje výpověď obžalovaného [příjmení] za absolutně věrohodnou, např. i v tom, že hovořil o velké důležitosti, kterou systému EVYS přikládal, a očekávaném obrovském finančním prospěchu. V kontrastu s tímto tvrzením je však skutečnost, že na systému pracoval pouze jeden programátor. Pokud jde o dokumentaci k systému, svědci zpochybnili existenci jakékoli relevantní dokumentace. Jestliže by manuál existoval, pak by měl být z logiky věci předán exekutorskému úřadu jako uživateli systému. Nalézací soud vzal dále za relevantní částku 15 mil. Kč jako výši nákladů na vývoj programu EVYS. Jednalo se však o stanovení tržní hodnoty prof. [příjmení], nikoli o výši nákladů na vývoj, což jsou dvě zcela nepoměřitelné hodnoty. Přitom je zřejmé, že poškozený měl možnost se seznámit se skutečnými náklady na vývoj programu. Dále všichni svědci ve shodě vypověděli, že program byl prakticky nefunkční a nepoužitelný. To podtrhuje nejasnost závěru prof. [příjmení] o nákladech na vývoj v systému ve výši 11 876 000 Kč. Tento důkaz stojí osamocen a nalézací soud nekriticky hodnotil důkaz předložený obžalovaným, který byl vypracován jen podle zadání obžalovaného, přičemž lze poukázat i na volbu znaleckého úkolu ze strany obžalovaného, který svým obsahem neodpovídá posuzované otázce. Navíc tento znalecký posudek prakticky zcela opomíjí závěry znaleckého posudku Ing. [příjmení].

Dále se poškozený [jméno] [příjmení] vyjadřuje k výtce, že v rozhodčím řízení nevznese námitku nedostatku pravomoci rozhodce. Má za to, že již v prvním podání ze dne [datum] je námitka neplatnosti rozhodčí doložky nesporně obsažena. Vedle toho namítl poškozený podjatost [titul]. [jméno], jehož jednání lze těžko hodnotit jako nestranné, neboť vedl mimosoudní jednání za jednu ze stran sporu. Je otázka, zda posuzování obsahu procesních podání v civilní věci může mít vliv na posouzení, zda došlo k manipulaci se smlouvou a zda o tom [titul]. [jméno] věděl. Poškození se domnívají, že napadený rozsudek by měl být zrušen a věc vrácena soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí, přičemž nadále setrvávají na svých uplatněných nárocích na náhradě škody.

K odvolání státní zástupkyně se písemně vyjádřili prostřednictvím svých obhájců oba obžalovaní a tato svá vyjádření doplnili i při odvolacím veřejném zasedání. Oba navrhli podaná odvolání zamítnout jako nedůvodná.

Obžalovaný [titul]. [jméno] [příjmení] ve svém vyjádření poukázal na to, že obžaloba a nyní odvolání proti zprošťujícímu rozsudku staví úvahu o jeho vině i na výpovědi samotného [jméno] [příjmení], odvolání však v rozporu s ust. § 2 odst. 6 tr.ř. a na rozdíl od nalézacího soudu nebere při svých závěrech či tvrzeních v úvahu veškeré provedené důkazy a část z nich podává způsobem neodpovídajícím přesně a úplně jejich skutečnému obsahu. Toto obžalovaný dále konkrétně odůvodňuje ve vztahu k jednotlivým tvrzením odvolání státní zástupkyně. Argumenty obžalovaného budou níže zmíněny. Především zdůrazňuje, že provedené důkazy vyvracejí tvrzení, že poškozený neměl s programem EVYS nic společného, což je použito jako základní argument o údajné nerealnosti skutečností uvedených na údajně vyměněném listu Dohody. Obžalovaný uzavírá, že pokud i odvolací soud dojde ke stejnému závěru o nepravdivosti výpovědi poškozeného v tomto konkrétním směru, bez dalšího je tím významně snížena jeho obecná i speciální věrohodnost i v dalších částech.

Obžalovaný dále uvedl, že v pozadí této trestní věci byl (a zřejmě ještě je) velký obchod a velké peníze, které způsobily mj. změnu pozic osob v něm vystupujících i změnu vztahů mezi nimi. [titul]. [příjmení] byl ve sledované době zcela nově jmenovaný soudní exekutor v počátku bez jakéhokoli finančního zázemí a pracovních zakázek. Společnost BSP, zahrnující tehdy i [příjmení] [příjmení], profinancovala materiální vybavení exekutorova nově vzniklého pracoviště, zavázala se pro zautomatizování a zjednodušení exekutorské agendy pro něj dovyvinout program EVYS za využití částí jejich předchozích programů a dále - a možná zejména - zprostředkovat mu balíky exekučních případů s dohodnutou dělbou na výnosech z nich, které šly do řádu deseti miliónů Kč. Tedy prvá část dohod zahrnovala vybudování, „infrastruktury“ či materiálního zázemí EÚ, druhá pak to hlavní, provádění exekucí hromadně zprostředkovaných [právníká osoba] a s dělbou na výnosech podle dohody. Po materiálním vybavení EÚ splnila BSP i to hlavní, a sice zprostředkování exekucí. To nepřímě potvrdil před soudem i [titul]. [příjmení], když (až na dotazy) uvedl, že EÚ dostal balíky pohledávek, resp. exekucí se stejným oprávněním, že se jednalo o tisíce, byť dále tvrdil, že neví, zda to skutečně zprostředkoval obžalovaný. Exekuce skutečně zprostředkovala [právníká osoba], a protože program EVYS automaticky i pro BSP i pro [titul]. [příjmení] generoval údaje potřebné pro rozdělení výnosů, je obžalovanému dobře známo, o kolik šlo na výnosech, které [právníká osoba] nikdy v dohodnuté výši neobdržela. [jméno] [příjmení] byl zpočátku osobou dlouhodobě spolupracující s BSP a dokonce byl po určitou dobu členem statutárního orgánu. Posléze začal působit fyzicky stále více na EÚ [obec], a to jako vedoucí osoba projektu EÚ i projektu EVYS, které byly zcela provázány. Kromě toho se stal posléze dokonce ředitelem EÚ [obec], to vše přitom, že byl současně osobou dlouhodobě i nadále spolupracující se [právníká osoba]. Lze se domnívat, že v poslední době, kdy se již rozběhla exekuční činnost na EÚ [obec] a dále se právě tam dovyvíjel program EVYS, došlo k jakémusi sblížení mezi nimi, tedy [příjmení] [příjmení] a [titul]. [příjmení]. Poškozený [příjmení] skončil spoluprací s BSP a nadále spolupracoval již jen s [titul]. [příjmení], v téže době skončil ve [právníká osoba] i tehdejší jediný programátor programu EVYS J. [příjmení] a zřejmě i on se pro

něj angažoval v témže období, a následně začal být [titul]. [příjmení] silně kritizován program EVYS, který se poslední půlrok vyvíjel pouze u něj na EU, pro údajné zásadní nedostatky, následovalo znemožnění vstupu pro [právnícká osoba] do programu EVYS fungujícího na EÚ [obec] a nakonec odstoupení od smlouvy ze strany [titul]. [příjmení]. S tím, že [právnícká osoba] nikdy neobdržela dohodnutý podíl na výnosu z exekucí.

Obžalovaný [titul]. [jméno] [jméno] vytkl odvolání státní zástupkyně formální vady (neuvedení odvolacího důvodu) s tím, že samotný nesouhlas s argumentací nalézacího soudu není ještě odvolacím důvodem. Obžalovaný poukázal na výsostné právo nalézacího soudu hodnotit důkazy. I kdyby se žalovaného jednání dopustil spoluobžalovaný [titul]. [příjmení], nic by to nevypovídalo o tom, zda se nějakého protiprávního jednání dopustil obžalovaný [titul]. [jméno] [jméno]. Ale i ve vztahu k [titul]. [příjmení] je argumentace státní zástupkyně pouhou polemikou se skutkovými zjištěními nalézacího soudu bez přesvědčivých důkazů. Obžalovaný poukazuje na to, že poškozený nikdy nenamítl tzv. nearbitrovatelnost věci, tj. nedostatek pravomoci rozhodce, a je nevysvětlitelné, že na jedné straně namítá následnou změnu smlouvy a v této souvislosti i (jím neakceptované) přidání rozhodčí doložky do smlouvy, ale tuto námitku neuplatnil ve smyslu § 15 odst. 2 zákona o rozhodčím řízení při prvním úkonu v rozhodčím řízení. Poškozený vznesl pouze námitku podjatosti rozhodce, která byla odmítnuta předsednictvem Rozhodčího soudu, tedy formálně podjatost neexistovala, a obžalovaný neměl důvod ve věci nerozhodovat. Podle obžalovaného dále není jasné, z čeho státní zástupkyně dovozuje, že obžalovanému byla známa nedůvodnost uplatněného nároku. Nebylo také prokázáno, že by obžalovaný vystupoval jako právní zástupce BSP. Dále zdůraznil, že soud nemůže v trestním řízení přezkoumávat rozhodčí nález, stejně jako nemůže přezkoumávat rozsudek jiného soudu. Pokud by trestní soud vyjádřil jiný názor na stále existující, exekvovatelný nález, mohlo by to vést k situaci, kdy by nález byl exekvovatelný zhruba ve sto deseti zemích světa, zatímco rozhodce by mohl být odsouzen k libovolnému trestu. Na postupu obžalovaného jako rozhodce nelze spatřovat nic neobvyklého. Nebylo jeho povinností obstarávat důkazy ve prospěch jedné nebo druhé strany. Poškozený v rozhodčím řízení důkazní břemeno neunesl. Nalézací soud nepochybil, pokud obžalovaného zprostil obžaloby.

III.

Vrchní soud v Praze jako soud odvolací především zjistil, že proti napadenému rozsudku je odvolání přípustné (§ 245 odst. 1 tr.ř.), odvolání poškozeného však bylo podáno osobou neoprávněnou. Podle ustálené a judikované soudní praxe podá-li poškozený odvolání proti výroku zprošťujícího rozsudku, jímž byl podle § 229 odst. 3 tr. ř. odkázán se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních, jde o odvolání podané osobou neoprávněnou. Poškozenému přísluší právo odvolání pouze v rozsahu vymezeném v ustanovení § 246 odst. 1 písm. d/ tr. ř., tedy pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Výrok o náhradě škody má však oporu ve výroku o vině. Podle § 229 odst. 3 tr. ř., jestliže soud obžalovaného obžaloby zproští, odkáže vždy poškozeného s jeho nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních, popřípadě na řízení před jiným příslušným orgán. Tato ustanovení je třeba vykládat ve vzájemné souvislosti a připustit odvolání poškozeného jenom v tom případě, když by v odsuzujícím rozsudku bylo nesprávně rozhodnuto o jeho nárocích (případně pokud by takový výrok chyběl). Odvolání poškozeného proti zprošťujícímu rozsudku - byť by takový odvolatel výslovně napadal pouze výrok učiněný podle § 229 odst. 3 tr.ř. - směřuje v podstatě vždy proti výroku o vině, a takové odvolání poškozenému nepřísluší. Z těchto důvodů muselo být odvolání poškozeného podle § 253 odst. 1 tr. ř. zamítnuto jakožto podané neoprávněnou osobou.

Odvolání státní zástupkyně bylo podáno osobou oprávněnou (§ 246 tr.ř.) a v zákonné lhůtě (§ 248 tr.ř.) a splňuje náležitosti odvolání (§ 249 tr.ř.) [ulice] soud neshledal důvody k zamítnutí nebo odmítnutí odvolání státní zástupkyně podle § 253 tr.ř. Z podnětu tohoto odvolání proto podle § 254 odst. 1 tr.ř. přezkoumal zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku i

správnost postupu řízení, které jeho vydání předcházelo, a to zejména z hlediska vytýkaných vad. K vadám, které nebyly vytýkány, přihlížel, pokud měly vliv na správnost výroků napadeného rozsudku. Vycházel z toho, že ohledně každého z obžalovaných jde procesně o samostatné odvolání. Dospěl k závěru, že odvolání státní zástupkyně týkající se obžalovaného [titul]. [jméno] [příjmení] je důvodné, zatímco odvolání týkající se obžalovaného [titul]. [jméno] [jméno] důvodné není.

V řízení předcházejícím napadenému rozsudku nezjistil vrchní soud procesní vady, které by mohly mít vliv na správnost a zákonnost rozhodnutí a které by vedly ke zrušení napadeného rozsudku. Státní zástupkyně ostatně ani žádné konkrétní procesní vady nenamítla. Pokud jde o rozsah dokazování, provedl městský soud za součinnosti stran v hlavním líčení rozsáhlé dokazování a z hlediska obžalovaného [titul]. [jméno] [jméno] provedl všechny podstatné a dostupné důkazy v rozsahu nezbytném pro rozhodnutí v souladu s ustanovením § 2 odst. 5 tr.ř., tedy pro zjištění skutkového stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Ohledně obžalovaného [titul]. [jméno] [příjmení] však zůstalo dokazování neúplné.

IV.

Zjištěný skutkový stav je po objektivní stránce v převážné části nesporný, zejména není nic namítáno proti skutkovým zjištěním, že poškozený [jméno] [příjmení] pracoval pro [právnícká osoba], v rámci čehož částečně působil na Exekutorském úřad v [obec], kde byl zaváděn program EVYS, vyvíjený [právnícká osoba]. Od [datum] se poškozený stal zaměstnancem exekutora [titul]. [jméno] [příjmení]. Nejpozději v červnu 2011 došlo mezi zainteresovanými osobami ([titul]. [příjmení] za BSP - [jméno] [příjmení] - [titul]. [jméno] [příjmení]) k neshodám, které vyústily mimo jiné v to, že se poškozený [jméno] [příjmení] rozhodl v červnu 2011 ukončit spolupráci s BSP. Proto se dne [datum] sešli [jméno] [příjmení] a [titul]. [jméno] [příjmení] v sídle BSP, aby podepsali předmětnou Dohodu o ukončení spolupráce. Dále je nesporné znění Dohody, která byla v konečné verzi předložena a o níž tvrdí poškozený a obžaloba, že v ní byla obžalovaným [příjmení] (prostřednictvím nezjištěné osoby) zařízena výměna 2. listu, na němž jsou uvedena sporná ustanovení.

Ač to nalézací soud v odůvodnění napadeného rozsudku výslovně nevyjádřil, vycházel zřejmě z takto zjištěného a z důkazů vyplývajících skutkového děje:

Poškozený [jméno] [příjmení] od roku 2008 (údajně od [datum], nejprve na základě dohody o provedení práce) začal spolupracovat se [právnícká osoba] (za kterou jednal předseda představenstva, obžalovaný [titul]. [jméno] [příjmení]), s níž uzavřel dne [datum] smlouvu o obchodní spolupráci na dobu určitou do [datum]. Poté uzavřeli dne [datum] obdobnou smlouvu na dobu určitou do [datum] (tato druhá smlouva, na kterou je v dalších dokumentech odkazováno, není založena ve vlastním trestním spise, je součástí svazku Příloha [číslo] spisu). Smlouva ze dne [datum] byla nevýznamně pozměněna pozdějšími dodatky ze dne [datum] a ze dne [datum]. V uzavřené Smlouvě se [jméno] [příjmení] zavázal vykonávat pro BSP služby v oblasti administrativní správy a organizačně hospodářské povahy, a to konkrétně v projektu „Vyhledávací agentura“, který spočíval ve vyhledávání neplatičů televizních poplatků. Ve Smlouvě se poškozený v čl. 5 zavázal ke standardní povinnosti mlčenlivosti, která měla platit po dobu trvání smluvního vztahu a po dobu jednoho roku po jeho skončení, a to pod sankcí smluvní pokuty ve výši 100 000 Kč (čl. 10). Původně čtrnáctidenní výpovědní lhůta Smlouvy byla upravena dodatkem ze dne [datum] na 7 dní (čl. 21 p.v.). Dodatky došlo také ke zvýšení odměny.

Obdobnou smlouvu o obchodní spolupráci (čl. 112) dne [datum] poškozený uzavřel se společností [právnícká osoba], což byla rovněž společnost, kterou ovládal jako předseda představenstva obžalovaný [titul]. [jméno] [příjmení] Smlouvy byly téměř shodné, včetně závazku povinnosti mlčenlivosti na dobu jednoho roku po skončení smluvního vztahu a absence konkurenční doložky.

V první polovině roku 2010 začala spolupráce BSP se začínajícím exekutorem v [obec] [titul]. [jméno] [příjmení]. Dne [datum] byla mezi BSP a exekutorem uzavřena smlouva o spolupráci při výkonu činnosti exekutora (č.l. 773). Předmětem této smlouvy byla jednak zprostředkovatelská činnost pro exekutora (aby exekutor byl pověřován výkonem exekučních titulů v případech, kde BSP nebo s ní spolupracující advokát vymáhá pro klienta pohledávku), jednak podpora exekutora ze strany BSP při výkonu jeho činnosti poskytnutím licence ke kancelářskému software (SW) určenému k elektronickému vedení spisů exekutora a souvisejícími činnostmi, jako je podpora, správa a údržba SW, školení a konzultace, poskytnutí hardwaru a dalšího kancelářského vybavení. Exekutor se naproti tomu zavázal k umožnění BSP dálkového přístupu do elektronicky vedených spisů, kde BSP nebo s ním spolupracující advokát vymáhá pro klienta pohledávku, a k poskytování informací o postupu vymáhání, vymožených částkách a dalších skutečnostech v těchto věcech. Strany sjednaly okamžitý přístup exekutora k SW s tím, že po dobu 12 měsíců bude probíhat pilotní provoz, jehož cílem bude ověření fungování SW v reálném provozu, přičemž bude nadále pokračovat vývoj SW. Sjednána byla také odměna pro BSP ve výši 90 % z pravomocně přiznaných nákladů exekuce - z uhrazené odměny a nákladů exekutora, a to po odečtení nákladů exekutora. Ten se zároveň zavázal poskytovat BSP písemné podklady pro určení této odměny, a to za každý kalendářní měsíc.

V BSP byl vývoj tohoto software nazýván projekt EVYS (exekutorský vymáhací systém) a po odborné stránce ho zajišťoval nejprve vedoucí IT oddělení [příjmení] [jméno] [příjmení]. Ten pak v e-mailu ze dne [datum] sděluje [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], že se rozhodli oddělit vývoj systému EVYS od exekutorského úřadu, aby bylo možno transparentněji sledovat náklady a činnosti spojené s vývojem, a že projektovým manažerem vývoje je jmenován [jméno] [příjmení], který je tak zodpovědný za plánování a vývoj aplikace. Se všemi problémy s aplikací, vývojem a novými požadavky se mají adresáti e-mailu obracet na [jméno] [příjmení] (č.l. 147). Toho pak nahradil Ing. [jméno] [příjmení], s nímž BSP uzavřela smlouvu o spolupráci dne [datum] (č.l. 609). V této smlouvě je jako kontaktní osoba za BSP uveden [jméno] [příjmení], místopředseda představenstva BSP. Tím poškozený po určitou dobu skutečně byl - od [datum] (č.l. 1116), a to po [jméno] [příjmení], který z BSP odešel pro neshody s obžalovaným [příjmení]. Od téhož dne byl poškozený také místopředsedou představenstva společnosti [právníká osoba]. Ve spise je založena e-mailová komunikace, za které vyplývá, že Ing. [příjmení] měl projekt EVYS na starosti, s programátory komunikoval z pozice osoby řídící, zatímco s [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] z pozice osoby spolupracující a informující - zasíláním kopií e-mailů (viz např. č.l. 149, [číslo] aj.).

Úloha poškozeného [jméno] [příjmení] při zavádění EVYS na EÚ v [obec] je mezi stranami sporná, vcelku nepochybným se však jeví, že po postupu se stal projektovým ředitelem BSP, měl kancelář vedle obžalovaného [příjmení] (což bylo i vnímáno jako určité výsadní postavení), stal se místopředsedou představenstva. Zároveň je zřejmé, že za BSP měl na starosti realizaci smluvní spolupráce s EÚ [obec], a to v oblasti personální a organizační pomoci a vybavení EÚ, ale tak či onak spolupracoval - přinejmenším koordinačním způsobem - i při zavádění a rozjíždění EVYS na EÚ. Když se pak na základě pracovní smlouvy ze dne [datum] (č.l. 209) stal zaměstnancem exekutora v pozici ředitele exekutorského úřadu, bylo nepochybně jeho povinností zajímat se a spolupracovat na zavádění a fungování EVYS i z pozice „odběratele“. Předmět činnosti poškozeného pro BSP nebyl písemnými dohodami změněn, pouze došlo dodatky ze dne [datum] a ze dne [datum] ke zvýšení odměny z původních 35 tis. Kč na 55 tis. Kč měsíčně.

Vývoj aplikace EVYS probíhal za provozu na EÚ. Postupně začaly narůstat problémy týkající se nedostatečné funkčnosti EVYS, na niž exekutor a jeho zaměstnanci poukazovali. Ve [právníká osoba] vzniklo napětí. S tím souvisely i personální změny v BSP ve vztahu k tomuto projektu. Bylo zvažováno přibrání externího dodavatele software - na jaře 2011 se jednalo s konkrétní slovenskou firmou. Vztahy mezi oběma smluvními partnery - BSP a EÚ - se zhoršily. Jak uvedl

poškozený, obž. [příjmení] nakonec odmítl podmínky slovenské firmy a koncem května sdělil, že na vývoji EVYS budou pokračovat vlastní programátoři.

Poškozený rezignoval na funkci místopředsedy představenstva BSP (uvádí, že [datum], v OR je den zániku funkce vyznačen až ke dni [datum], shodně jako u společnosti [právníká osoba] - č.l. 1122, poté jako místopředseda představenstva zapsán Ing. [jméno] [příjmení]) a v té době údajně zvažoval úplné ukončení spolupráce s BSP, což oznámil [titul]. [příjmení], nakonec se však dohodli na dalších podmínkách spolupráce. (Poškozený dále uvedl, že právě v této souvislosti mu byla dne [datum] zvýšena odměna - č.l. 340).

Nakonec se v červnu 2011 poškozený rozhodl ukončit spolupráci s BSP. Poté, co mu firemní právnička [titul]. [jméno] [příjmení] dne [datum], z pokynu vedení“ odmítla zaslat dohody o ukončení spolupráce (č.l. 368), požádal [titul]. [jméno] [příjmení] o přípravu dokumentů ke skončení spolupráce. [titul]. [příjmení] mu připravil a dne [datum] zaslal koncepty jednoduchých výpovědí, které odpovídaly obsahu uzavřených smluv o spolupráci, a předávacího protokolu (č.l. 333-335, [číslo]). Dne [datum] ve večerních hodinách došlo k dohodnuté schůzce [jméno] [příjmení] v sídle [právníká osoba] s [titul] [jméno] [příjmení], který mu předložil k podpisu předem připravené dohody o ukončení spolupráce jak s BSP, tak s [právníká osoba]

Výpovědi obou aktérů o průběhu schůzky a pravém obsahu podepsané dohody s BSP se liší, nesporné však je, že dohody byly podepsány, a to každá ve čtyřech vyhotoveních, z nichž každá ze stran obdržela dvě. Obsah smlouvy s [právníká osoba] sporný není, sporná jsou ustanovení na druhém listu dohody s BSP, o němž poškozený tvrdí, že byl vyměněn v době, kdy po prostudování a podpisu oba odešli ze zasedací místnosti k soukromému rozhovoru mimo kamery a podepsané dohody tam ponechali, přičemž teprve po návratu do zasedací místnosti obdržel poškozený po dvou vyhotoveních smluv a odešel.

[příjmení] druhý list Dohody obsahuje ustanovení, podle kterých se [jméno] [příjmení] zavázal mimo jiné v článku č. III. odst. 3.2., že po dobu pěti let nebude využívat kontaktů či jakýmkoli způsobem spolupracovat se zákazníky, klienty či obchodními a smluvními partnery [příjmení], a rovněž nebude využívat jakékoli informace, které zjistil prostřednictvím BSP. Za porušení této povinnosti se v článku č. IV. odst. 4.1. zavázal zaplatit smluvní pokutu ve výši 5 000 000 Kč. Dále v čl. III. odst. 3.3. uznal, že v rámci služeb, které vykonával pro BSP, byla i organizace a osobní vedení projektu zhotovení počítačového programu EVYS a že prokazatelné náklady vynaložené BSP na tento projekt, pod jeho vedením, ke dni [datum] činí 15 milionů Kč, a dále se zavázal do 3 dnů od podpisu Dohody předat BSP všechna práva k aplikaci EVYS, nezbytnou dokumentaci k aplikaci EVYS, manuály, zdrojové kódy atp. Za porušení této povinnosti se v článku č. IV. odst. 4.2. zavázal zaplatit smluvní pokutu ve výši 10 000 000 Kč. Dále v čl. V. souhlasil s tím, že spory vznikající z Dohody bude s konečnou platností rozhodovat jako jediný rozhodce [titul]. [jméno] [jméno] z Rozhodčího soudu při [příjmení] a Agrární komoře České republiky.

Dne [datum] podal poškozený trestní oznámení (č.l. 43), v němž popsal průběh schůzky s obžalovaným [příjmení] dne [datum] a uvedl, že dne [datum] zjistil záměnu uvedeného listu Dohody, kterou by v tomto znění nikdy nepodepsal. Téhož dne, dopisem ze dne [datum] poškozený prostřednictvím svého právního zástupce [titul]. [jméno] [příjmení] (jemuž udělil plnou moc) sdělil BSP, že namítá absolutní neplatnost Dohody pro nedostatek vůle, neboť ve středu dne [datum] zjistil záměnu uvedeného listu Dohody (č.l. III., IV. a V.), kterou by v tomto znění nikdy nepodepsal a která obsahuje ustanovení neodpovídající realitě, ustanovení o smluvních pokutách jsou v rozporu s dobrými mravy a některá ujednání obsahují závazky k plnění nemožnému (č.l. 29). Zároveň - s ohledem na neplatnost Dohody - poškozený dal výpověď ze smlouvy o obchodní spolupráci s ujednanou sedmidenní výpovědní lhůtou.

Dne [datum] [jméno] [příjmení] v e-mailu píše programátorovi [jméno] [příjmení] mimo jiné, že z dnešní schůzky vyplývá nutnost nahrát všechny aktuální zdrojové kódy pro EVYS do odpovídajících knihoven na serverech BSP. Několik minut poté odpovídá [jméno] [příjmení], že,,

zdrojové kódy ke všem součástem systému jsou v SVN“ (č.l. 160). Druhý den dopoledne [jméno] [příjmení] děkuje [jméno] [příjmení] za aktualizaci a žádá ho ještě o zaslání seznamu, „procesů se stručným popisem (uvedl jste asi 6), které se musí spouštět ze serveru v [obec] s přístupem k DB (např. jsme mluvili o lustraci). Jde o standardní procesy, které dnes provádíte sám, ale bylo by vhodné je předat k provádění do [obec] tak aby byli v [obec] soběstační.“ Na tuto komunikaci později ve vyjádření k rozhodčí žalobě (č.l. 56) poukázal poškozený s tím, že zdrojové kódy předal [příjmení] [jméno] [příjmení], tedy nikoli poškozený, jak tvrdí BSP v proti němu podané rozhodčí žalobě, zatímco v dopise [titul]. [příjmení] ze dne [datum] i v rozhodčí žalobě ze dne [datum] podané proti [jméno] [příjmení] [jméno] tvrdí, že [jméno] [příjmení], „jako jediný měl umožněn přístup k tomu, aby tuto podporu plně zajišťovat mohl“. V této souvislosti lze uvést, že později vyzval policejní orgán [titul]. [příjmení] k vydání dokladu, ze kterého by vyplývalo, že zástupce BSP převzal zdrojové kódy k EVYS od [jméno] [příjmení] (č.l. 753), na což [titul]. [příjmení] dne [datum] (s poukazem na obsah rozhodčí žaloby) sděluje, že zdrojové kódy byly [právní osoba] předány, aniž by však o tomto předání a převzetí byl pořízen písemný záznam (č.l. 755).

K dopisu ze dne [datum] se BSP vyjádřila písemně dne [datum] (č.l. 30) s tím, že většina skutečností uváděných poškozeným není pravdivá, Dohoda byla dne [datum] skutečně uzavřena, ale její znění plně zohledňovalo pozici a náplň činnosti, kterou [jméno] [příjmení] v BSP zastával a plnil. Ke znění Dohody neměl [jméno] [příjmení] žádných námitek, s obsahem byl plně seznámen a takto i Dohodu svobodně podepsal. K manipulaci s Dohodou nedošlo. Její obsah není v rozporu se zásadou poctivého obchodního styku. [obec] mravy se v obchodních vztazích neuplatní. Dohoda byla v tomto znění uzavřena především proto, aby eliminovala případná obchodní a podnikatelská rizika BSP vyplývající z ukončení obchodní spolupráce, náhle iniciované [jméno] [příjmení]. Dopis podepsal [titul]. [jméno] [příjmení].

[ulice] oddělení Policie ČR [obec] vyrozumělo dne [datum] poškozeného, že jeho trestní oznámení bylo po prověření a po výsledku [titul]. [jméno] [příjmení] odloženo s tím, že jde o občanskoprávní spor (č.l. 45).

Dopisem ze dne [datum] podepsaným [jméno] [příjmení] [jméno] [jméno] [příjmení] v podstatě sděluje, že se BSP nyní dozvěděla nové, závažné a zarážející skutečnosti spočívající v tom, že software EVYS není dostatečně funkční. Přitom BSP nebyly po celou dobu pilotního provozu ani poté předávány jakékoliv připomínky a výtky k funkčnosti aplikace EVYS a nebyla ani vyjadřována jakákoli nespokojenost exekutora [titul]. [příjmení], který až nyní náhle sdělil, že hodlá odstoupit od smlouvy. Za tohoto stavu věcí hrozí BSP okamžitá ztráta strategického smluvního partnera a potenciální škoda ve výši 76 milionů Kč (č.l. 34).

V dopise ze dne [datum] (č.l. 806) právní zástupce [titul]. [příjmení] [titul]. [jméno] poukazuje na e-mailovou komunikaci, z níž vyplývá, že BSP dlouhodobě znala nedostatky EVYS a nebyla schopna je zvládnout a odstranit. Připomínky byly vznášeny zejména v osobní i písemné komunikaci s [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení].

Dne [datum] vyzvala BSP písemně [jméno] [příjmení], aby jí pro porušení čl. III. odst. 3.3. Dohody uhradil smluvní pokutu ve výši ve výši 10 000 000 Kč uvedenou v článku IV. odst. 4.2. Dohody, neboť dosud nebylo ze strany [jméno] [příjmení] předáno nic, tj. ani zdrojové kódy (č.l. 36). Výzvu podepsala [jméno] [příjmení] jako místopředsdkyně představenstva BSP.

Dne [datum] vyzvala BSP písemně [jméno] [příjmení], aby jí pro porušení čl. III. odst. 3.2. Dohody uhradil smluvní pokutu ve výši ve výši 5 000 000 Kč uvedenou v článku IV. odst. 4.1. Dohody s tím, že BSP zjistila, že v rozporu s uvedeným ustanovením Dohody poškozený spolupracuje s exekutorským úřadem [titul]. [jméno] [příjmení], kde zastává funkci ředitele exekutorského úřadu (č.l. 38). Výzvu podepsala [jméno] [příjmení] jako místopředsdkyně představenstva BSP.

Na dopisy ze dne [datum] a ze dne [datum] odpověděl právní zástupce poškozeného dopisem ze dne [datum] (č.l. 41) a na výzvu ze dne [datum] dopisem z [datum] (č.l. 42) tak, že odmítl tvrzení BSP a setrval na svém stanovisku o neplatnosti Dohody.

Dne [datum] vyrozuměla státní zástupkyně Obvodního státního zastupitelství pro [část Prahy] zástupce poškozeného, že jeho stížnost na postup policejního orgánu neshledala důvodnou, když proti sobě stojí dvě protichůdná tvrzení ohledně obsahu podepsané Dohody. Originály předložené oběma stranami se však shodují, jsou identické a neporušené, přelepené nálepkou s razítkem. Záznamy z kamerového systému nainstalovaného v kancelářích BSP jsou uchovávány po dobu jednoho týdne a z toho důvodu je nebylo možno vyžádat. Věc bude nutno řešit občanskoprávní cestou (č.l. 47).

Dne [datum] byla [právní osoba] podána rozhodčí žaloba (č.l. 48) u Rozhodčího soudu, na základě níž se BSP domáhala na poškozeném zaplacení smluvní pokuty ve výši 5 000 000 Kč s úrokem z prodlení a nákladů řízení na základě porušení čl. III. odst. 3.3. Dohody s tím, že BSP byly ze strany poškozeného předány pouze zdrojové kódy aplikace EVYS, nikoli ostatní dokumentace, k jejímuž předání se zavázal. Z důvodu předání zdrojových kódů je tedy požadováno pouze 5 mil. Kč.

Téhož dne byla podána BSP rozhodčí žaloba i na [jméno] [příjmení], které bylo z větší části vyhověno a která se týkala náhrady škody ve výši 258 191 Kč za to, že od července 2011 [jméno] [příjmení] neoprávněně přestal plnit smluvní závazek a pracovat jako programátor pro BSP. Ve věci rozhodl (dne [datum]) rovněž [titul]. [jméno] [jméno] jako jediný rozhodce a také zde byla vznesena proti němu námitka podjatosti, které Předsednictvo Rozhodčího soudu nevyhovělo.

Dne [datum] prodala BSP pohledávku ve výši 5 mil. Kč za [jméno] [příjmení] společnosti [právní osoba] se sídlem v Bratislavě, Prievozská 37 (smlouva založena ve svazku Příloha [číslo] trestního spisu, stejně jako oznámení o postoupení pohledávky datované [datum], adresované dlužníkovi [jméno] [příjmení]). Smlouvu podepsal za BSP [titul]. [jméno] [příjmení].

Dne [datum] [titul]. [jméno] [příjmení] odstoupil od smlouvy s BSP ze dne [datum] (poté následovalo dne [datum] podání rozhodčí žaloby BSP na [titul]. [příjmení] o 25 245 700 Kč s příslušenstvím, neboť podle BSP odstoupením od smlouvy vznikl [titul]. [příjmení] závazek uhradit BSP vybavení exekutorského úřadu v hodnotě 568 659 Kč a odměnu za zprostředkování 10 895 exekučních případů; rozhodčí žaloba byla dne [datum] vzata zpět s tím, že je reálné smírné vyřešení sporu).

[jméno] [příjmení], právně zastoupený [titul]. [jméno] [příjmení], podal dne [datum] podrobné vyjádření k rozhodčí žalobě a odmítnutí jediného rozhodce [titul]. [jméno] [jméno] (č.l. 52). S poukazem na to, že jmenovaný rozhodce fakticky zastupoval BSP, byla namítnuta jeho podjatost. Dále shodně se svou dřívější argumentací o záměně prostředního listu dohody namítl žalovaný, že Dohoda v předkládaném znění nebyla platně uzavřena, a to včetně rozhodčí doložky.

Podáním došlým Rozhodčímu soudu dne [datum] navrhla BSP vstup nového subjektu do řízení na základě postoupení pohledávky smlouvou ze dne [datum] (viz svazek Příloha [číslo] trestního spisu).

Usnesením ze dne [datum] Rozhodčí soud nevyhověl odmítnutí jediného rozhodce a spis mu vrátil k dalšímu řízení (č.l. 60).

V nečíslovaném svazku Příloha [číslo] trestního spisu je založen dopis BSP ze dne [datum] adresovaný [jméno] [příjmení], v němž se mu sděluje, že, „v mezidobí došlo k zániku předmětné Smlouvy“ o postoupení pohledávky, a věřitelem, „je tedy stále BSP LP“. Také v úvodu ústního jednání před rozhodcem dne [datum] sdělil právní zástupce BSP, že s ohledem na oznámení o zániku smlouvy o postoupení pohledávek ze dne [datum] netrvá na návrhu na vstup osoby odlišné od žalobce do řízení tak, jak byl návrh podán dne [datum] (č.l. 64).

Dne [datum] provedl poškozený v notářské kanceláři [titul]. [jméno] [příjmení] neoprávněně přihlášení do počítačového systému Arcus [právnícká osoba] a zkopíroval si pro sebe monitoring odpracovaných hodin, o čemž byl učiněn notářský zápis (pro toto jednání bylo proti poškozenému dne [datum] zahájeno trestní stíhání - č.l. 952 - které bylo dne [datum] podmíněně zastaveno - č.l. 958).

Po ústních jednáních dne [datum] a dne [datum] rozhodčím nálezem ze dne [datum] [titul]. [jméno] [jméno] jako jediný rozhodce plně vyhověl rozhodčí žalobě BSP proti poškozenému (č.l. 919).

Smlouvou ze dne [datum] byly panamské [právnícká osoba] postoupeny pohledávky BSP vůči poškozenému. Tato smlouva byla obžalovaným [titul]. [příjmení] pouze předložena policejnímu orgánu, jemuž ale nebylo umožněno pořídit její kopii (č.l. 282). Obžalovaný postoupením pohledávky odůvodňoval, že už nemůže předložit originály Dohody, které dle smlouvy musel předat postupníkovi.

[titul]. [jméno] [příjmení] jako předseda představenstva BSP dopisem ze dne [datum] vyzval poškozeného k úhradě smluvní pokuty ve výši 5 000 000 Kč pro porušení čl. III. 3.2. výše uvedené Dohody, s odůvodněním, že z obsahu rozhodčích spisů sp. zn. Rsp 2644 a [číslo] zjistila BSP, že poškozený po podpisu Dohody spolupracoval a nadále spolupracuje s exekutorským úřadem [titul]. [jméno] [příjmení], který byl obchodním partnerem [příjmení], a dokonce že je poškozený ředitelem tohoto úřadu, přičemž předmětem spolupráce BSP s EÚ byl projekt EVYS, za který byl poškozený jako projektový ředitel odpovědný (č.l. 89, 933).

Na základě uvedeného rozhodčího nálezu podal dne [datum] [titul]. [jméno] [příjmení] (jako statutární orgán BSP) návrh na nařízení exekuce na poškozeného [jméno] [příjmení] s tím, aby výkonem exekuce byl pověřen soudní exekutor [titul]. [jméno] [příjmení] (viz č.l. 6 svazku Příloha [číslo] trestního spisu).

Poškozený podal dne [datum] k Obvodnímu soudu pro Prahu 1 žalobu o zrušení rozhodčího nálezu a návrh na odložení jeho vykonatelnosti (č.l. 68). Návrh na odložení vykonatelnosti uvedený soud zamítl svým usnesením ze dne 8.10.2012, č.j. 65 C 190/2012-24. Toto rozhodnutí bylo později potvrzeno usnesením Městského soudu v Praze ze dne 5.2.2013, č.j. 64 Co 478/2012-71 (č.l. 131 Přílohy [číslo] trestního spisu). O žalobě poškozeného [jméno] [příjmení] o zrušení rozhodčího nálezu, vedené u Obvodního soudu pro Prahu 1 pod sp. zn. 65 C 190/2012, dosud nebylo meritorně rozhodnuto, pouze dne 1.9.2015 rozhodl Vrchní soud v Praze usnesením č.j. Ncp 979/2015-200, které nabylo právní moci dne [datum], že věc bude postoupena k dalšímu řízení Městskému soudu v Praze, protože k projednání a rozhodnutí věci jsou v prvním stupni věcně příslušné krajské soudy.

Dne [datum] oznámil předseda představenstva BSP [titul]. [jméno] [příjmení] písemně [jméno] [příjmení] jako dlužníkovi, že smlouvou ze dne [datum] byla panamské [právnícká osoba] postoupena jednak pohledávka ve výši 5 mil. Kč (s příslušenstvím) přiznaná rozhodčím nálezem, jednak pohledávka spočívající v nároku na zaplacení další smluvní pokuty 5 mil. Kč vyplývající z Dohody (č.l. 942).

[jméno] [příjmení] podáním ze dne [datum] v exekučním řízení vedeném u Obvodního soudu pro Prahu 4, sp. zn. 64 EXE 4357/2012, namítl (mimo jiné, už dříve uplatněné námitky), že pohledávka byla postoupena, a BSP tudíž nemá aktivní procesní legitimaci (č.l. 17 Přílohy [číslo]).

Usnesením Obvodního soudu pro Prahu 4, sp. zn. 64 EXE 4357/2012 ze dne 1.11.2012 bylo rozhodnuto o nařízení exekuce (č.l. 40 Přílohy [číslo]) a provedením exekuce byl pověřen soudní exekutor [titul]. [jméno] [příjmení] z Exekutorského úřadu Praha 2, který poškozeného [jméno] [příjmení] vyzval ke splnění vymáhané povinnosti v celkové výši 6 371 345 Kč a následně již dne [datum] vykonal exekuci movitých věcí na [jméno] [příjmení] a MUDr. [jméno] [příjmení].

Dne [datum] dal zplnomocněný zástupce [právníká osoba] pan [jméno] [příjmení], [datum narození], bytem v Bratislavě (bližší adresa ve spise) za CAUTELA INC. souhlas postupníka s vymáháním postoupeného předmětného nároku vůči [jméno] [příjmení] [právníká osoba] s tím, že při postoupení pohledávky to bylo takto dohodnuto. Generální plnou moc panu [příjmení] udělili dne [datum] ve městě Panama v Panamské republice pánové [jméno] [příjmení], ředitel/předseda představenstva CAUTELA INC., a [jméno] [příjmení], ředitel/ jednatel této společnosti, oba s bydlištěm na adrese [adresa], 50th Avenue, Panama [jméno], Panamská republika (tj. na stejné adrese, jako je sídlo [právníká osoba]) a právní zástupce BSP to sdělil exekutorovi dopisem ze dne [datum] (č.l. 134-172 Přílohy [číslo]).

Usnesením ze dne [datum] soudní exekutor nevyhověl návrhu [jméno] [příjmení] na zastavení exekučního řízení a věc postoupil k rozhodnutí exekučnímu soudu (č.l. 116 Přílohy [číslo]).

Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 3.5.2013, č.j. 54 Co 191/2013-238, bylo zrušeno usnesení o nařízení exekuce a věc byla vrácena soudu prvního stupně k dalšímu řízení s tím, že napadené usnesení nebylo odůvodněno, povinný ve svých vyjádřeních uplatnil řadu tvrzení, z nichž některá mohou mít přímý význam pro posouzení podmínek pro nařízení exekuce (například nedostatek aktivní věcné legitimace žalobkyně v důsledku postoupení pohledávky nebo nicotnost exekučního titulu) a označil k těmto tvrzením důkazy. Bylo třeba zvážit, zda se důkazními návrhy nezabývat a neprovést dokazování, k čemuž by bylo nezbytné nařídit jednání (č.l. 252 Přílohy [číslo]).

V.

Sporné otázky, jež se týkaly skutečností, o které obžaloba opírala závěr o vině obžalovaných, v první řadě obžalovaného [titul]. [jméno] [příjmení], lze v zásadě rozčlenit takto:

1. Otázky týkající se sporného obsahu Dohody.

Státní zástupkyně ve shodě s podanou obžalobou staví závěr o vině zejména na tom, že skutečnosti uvedené na vyměněném listu Dohody a spojené s povinnostmi a pokutami pro poškozeného neodpovídají tehdejší realitě a jsou tak nepravděpodobné, že lze vyloučit, že by poškozený [příjmení] Dohodu v tomto znění podepsal. Jde především o:

- a/ povinnost poškozeného předat BSP zdrojové kódy k programu EVYS a dokumentaci k programu EVYS
- b/ uznání dosavadních nákladů na vývoj EVYS pod vedením poškozeného ve výši 15 mil. Kč
- c/ konkurenční doložku
- d/ rozhodčí doložku a určení rozhodce
- e/ jednostranné a výrazné sankce stanovené pro poškozeného

2. Mechanoskopické posuzování fyzické manipulace s Dohodou (rozešití a výměna sporného listu)

3. Okolnosti schůzky a podpisu dohody dne [datum]

4. Další okolnosti týkající se postupu obžalovaného a věrohodnosti výpovědi poškozeného

VI.

Zdrojové kódy a dokumentace

Nalézací soud vyšel z toho, že poškozený [jméno] [příjmení] prohlásil, že nebyl projektovým manažerem a není IT odborníkem. Toto tvrzení nalézací soud prověřoval v souvislosti se vztahem k pasáži Dohody týkající se předání zdrojových kódů a dokumentace k projektu EVYS. Podle soudu vyvracejí tvrzení poškozeného svědci [příjmení], [příjmení], ale i další IT pracovníci BSP, kteří vypověděli o roli poškozeného [příjmení] v zavádění projektu EVYS na Exekutorském

úřadu Tachov. Svědek [titul]. [jméno] [příjmení] výslovně označil poškozeného za projektového manažera. Svědek [příjmení] [jméno] [příjmení] uvedl, že poškozený [příjmení] působil na EÚ v [obec] jako detašovaný pracovník, který byl vedoucím projektu užívání software na vyhledávání dlužníků (tj. EVYS). Komunikace v rámci tohoto projektu směřovala přes pana [příjmení]. Pravdivost výpovědi tohoto svědka potvrzuje smlouva uzavřená mezi BSP a exekutorem [příjmení] v pasáži o vzájemné komunikaci, kde je v čl. 6 označen [jméno] [příjmení] jako pověřená osoba za BSP. Svědek [jméno] [příjmení] uvedl jednoznačně, že poškozený ve svých mailech i na své vizitce uváděl, že je projektovým ředitelem. [příjmení] [jméno] [příjmení] označil poškozeného za (posledního) vedoucího projektu EVYS. I z výpovědi samotného poškozeného vyplývá, že v BSP skončila činnost projektu vyhledávací agentura a na Exekutorském úřadu v [obec] trávil převážnou část své pracovní doby. To, že byl vyslán, aby pracoval při zavádění projektu EVYS, dokládá i fakt, že mu byl dodatkem ze dne [datum], tedy pouhých pět měsíců před ukončením angažmá ve [právnícká osoba], zvýšen plat ze 45 000 Kč na 55 000 Kč. Začlenění poškozeného do vývoje programu EVYS pro Exekutorský úřad v [obec] prokazuje i e-mailová korespondence s programátorem [jméno] [příjmení], v roce 2011 jediným vývojářem tohoto programu. E-mail z [datum] dokládá, že byl vypracováván k programu manuál. Další e-maily dokladují fakt, že informace o vývoji programu nebyly řádně předávány mateřské firmě v [obec] E-mail ze [datum] i další e-maily založené ve spise (není konkretizováno) potvrzují to, že programátora [jméno] [příjmení] řídil poškozený. Uvedené skutečnosti vyvracejí podle názoru nalézacího soudu tvrzení poškozeného, že neměl nic společného s programem EVYS a jeho zaváděním na Exekutorském úřadu v [obec], a vedou k závěru, že požadavek BSP, aby jí poškozený předal zdrojový kód a dokumentaci k projektu, byl důvodný a oprávněný. Kódy posléze předal [jméno] [příjmení].

Státní zástupkyně jako odvolatelka poukázala na výpovědi svědků, z nichž vyplývá, že poškozený nerozuměl programování. Tato zjištění jsou zásadními skutečnostmi, a to v souvislosti s veškerými tvrzeními obžalovaného [titul]. [příjmení] ohledně zdrojových kódů, že měl údajně pošk. [příjmení] dobrovolně přijmout závazek zdrojové kódy společnosti [právnícká osoba] ve lhůtě předat. Znamenalo by to, že poškozený by přijal povinnost, jejíž splnění by však nemohl garantovat, neboť zdrojovými kódy nedisponoval. Poškozený [příjmení], charakterizovaný jako zodpovědný a systematický člověk, by přijal naprosto zničující sankci v situaci, kdy nemohl vědět, zda se mu podaří tuto povinnost splnit. Zdrojové kódy byly po celou dobu, a to i po odchodu poškozeného z BSP, uloženy ve verzovacím systému SVN na serverech [právnícká osoba]. Na páskách v nehořlavém trezoru a noteboocích programátorů. Nikoliv u poškozeného nebo v [obec] u exekutora. Tento závěr je možné učinit dokonce z výpovědi obžalovaného [příjmení], dále zejména z výpovědi svědků [příjmení] [příjmení], [příjmení], [příjmení], [příjmení] a [příjmení]. Přijetí povinnosti předat tyto kódy neodpovídá ani běžným postupům ve společnosti při předávání agendy projektových manažerů. Z výpovědi svědků [příjmení] a Ing. [příjmení] bylo v hlavním líčení zjištěno, že nikdo z projektových manažerů projektu EVYS zdrojové kódy nepředával a nikdo je od nich ani nechtěl, protože požadavek by postrádal smysl. Skutečnost byla totiž taková, že zdrojové kódy společnost měla neustále k dispozici. Stejně námitky lze uvést ohledně dokumentace, když k její existenci, resp. neexistenci v podobě vhodné k předání, vypovídali svědci [příjmení], [příjmení], [příjmení] a Sehnal.

Jak vyplývá z výpovědi svědků, poškozený [příjmení] nikdy osobně nevedl projekt vývoje software EVYS. Projekt měl od počátku svého projektového manažera, a to nejprve [jméno] [příjmení], následně [jméno] [příjmení], Ing. [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení]. Poslední jmenovaný v období cca 3 měsíců před odchodem poškozeného [příjmení] na projektu EVYS prováděl pouze udržovací práce a čekal na rozhodnutí vedení společnosti, jakým způsobem se bude vývoj vůbec provádět. Je pravdou, že poškozený [příjmení] pracoval na Exekutorském úřadu v [obec] jako ředitel. Projekt EVYS a projekt EÚ [obec] jsou však dva odlišné projekty. Ekonomika firmy BSP spojená s chodem Exekutorského úřadu v podobě investic, se ve

[právnícká osoba] evidovala pod projektem s názvem EU, v založeném ekonomickém přehledu projekt EU operuje se svými samostatnými náklady a výnosy.

Vyjádření obžalovaného [titul]. [jméno] [příjmení] k těmto otázkám se v podstatě ztotožňuje s argumenty nalézacího soudu a mimo jiné uvádí, že tvrzení, že [příjmení] [příjmení] nikdy osobně nevedl projekt vývoje programu EVYS (pro Exekutorský úřad Tachov), je vyvráceno výpověďmi svědků [příjmení] [příjmení], [titul]. [příjmení], M. Teplického a dalších i e-mailovou komunikací. Svědek [titul]. [příjmení] k programu EVYS uvedl: „Projektoví manažeři se na tom projektu měnili. Naposledy vím, že si to tam řídil pan [příjmení], měl na tom největší slovo.“ Citována je dále výpověď svědka [příjmení] [příjmení] o tom, že [jméno] [příjmení] byl kontaktní osobou mezi pražskou BSP a [příjmení] a v podstatě byl vedoucím tohoto projektu, šla přes něho komunikace v rámci tohoto projektu. Jediným myslitelným titulem pro navýšení smluvní odměny poškozeného od ledna 2011 je podle obžalovaného řízení projektu EVYS. V příloze [číslo] znaleckého posudku prof. Ing. [příjmení] je mimo jiných nákladových položek založeno celkem 20 faktur vystavených v době od [datum] do [datum] na celkovou částku 2 514 400 Kč, a to vždy [titul]. [příjmení] s odkazem na smlouvu ze dne [datum] za poskytování právní pomoci při vývoji kancelářského softwaru pro exekuční řízení ([titul]. [příjmení] jako svědek před soudem uvedl, že jím fakturované částky byly za konzultace při vývoji programu EVYS a při jeho testování). Z likvidačních listů k uvedeným fakturám plyne, že za [právnícká osoba] v období červenec 2010 až květen 2011 potvrzoval jejich věcnou správnost právě [příjmení] [příjmení]. Z provedených důkazů obžalovaný uzavírá, že je vyvráceno tvrzení poškozeného, že neměl s programem EVYS nic společného.

Pokud jde o zdrojové kódy, konstatuje obžalovaný, že program EVYS byl v první polovině roku 2011 vyvíjen mimo sídlo či pracoviště [právnícká osoba], a to v [obec], a měli jej v rukou [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] [jméno] v e-mailu svědka [příjmení] [příjmení] ze dne [datum] je žádáno, aby se zdrojové kódy ukládaly na konci každého dne. Takový požadavek by jistě nebyl, pokud by se tak již v předchozí době dělo. Neinformovanosti [právnícká osoba] o vývoji programu EVYS v [obec] nasvědčuje i série e-mailů ze dne [datum] mezi J. [příjmení] a [příjmení] [příjmení]. Po upozorněních bylo provedeno několik aktualizací na úložiště [právnícká osoba], tyto aktualizace však končí dne [datum] a po téměř 3 měsíce až do dne [datum], kdy byla uzavřena kriminalizovaná Dohoda s [příjmení] [příjmení], nebylo aktualizováno nic. Ze znaleckého posudku prof. Ing. [příjmení] na čl. 8 plyne, že za toto období neaktualizace vzrostl počet řádků zdrojové kódu z 56 632 na 59 645. Přitom ke změně programu resp. zdrojového kódu může docházet i při nezměněném počtu jeho řádků třeba výměnou obsahu řádku. Vývoji zdrojového kódu i v této době pak nasvědčuje i e-mailová komunikace mezi [příjmení] [příjmení] a J. [příjmení]. [příjmení] jiné [příjmení] pověřoval [příjmení], ať si k sobě najde dalšího programátora. Až dne [datum] a až na výzvu Ing. [příjmení] poslal J. [příjmení] do [právnícká osoba] aktuální zdrojový kód, který byl však podle výpovědi svědka [příjmení] [příjmení] ve špatném stavu. I když poškozený [příjmení] nebyl IT odborníkem, tak jestliže v inkriminovanou dobu řídil vývoj programu EVYS a jediný v tu dobu na něm pracující programátor J. [příjmení] byl jeho podřízeným, měl nepochybně v rámci své řídicí pravomoci kompetenci i možnost zajistit předání zdrojového kódu.

Obžalovaný se neztotožňuje ani s tvrzením státní zástupkyně, že na program EVYS neexistovala žádná dokumentace, a poukazuje na to, že Ing. [příjmení] předpokládal existenci programátorské dokumentace, to, co vytvářeli programátoři, tj. komentáře ke zdrojovému kódu. Svědek [příjmení]. [příjmení] uvedl obecně, že když se vyvíjí jakýkoliv informační systém, tak vzniká zdrojový kód, musí zároveň vznikat dokumentace, vývojářská, a měla by vznikat i dokumentace uživatelská. Dále obžalovaný poukazuje na e-mail J. [příjmení] [jméno] [příjmení], kde se uvádí: „... protože mě tu teď [příjmení] krmí úkoly, které mi přidal do Arcusu. A budu muset dopsat ten, instalační manuál,“ je na něj nějak fixovaný.“, což podle obžalovaného svědčí o potřebnosti a zjevně existenci dokumentace k vývoji programu EVYS. Obžalovaný tedy s odkazem na výše

uvedené při zpracování kriminalizované Dohody zcela důvodně předpokládal průběžné zpracovávání i vývojářské dokumentace k programu EVYS, zejména za období posledního půl roku, kdy se vyvíjelo jen v [obec].

Odvolací soud považuje za nesporné, že [jméno] [příjmení] měl ve vztahu k BSP různorodé a poněkud nejednoznačné postavení. Především pracoval pro BSP na projektu Vyhledávací agentura ČT, což je jediná konkrétní činnost, která kdy byla podchycena v písemných dohodách o spolupráci. Dále byl po určitou dobu místopředsedou představenstva společnosti. Nesporně také byl od [datum] zaměstnán jako ředitel EÚ [obec], což rovněž souviselo s činností BSP, která se zabývala projektem EÚ, pro který mimo jiné pilotně zaváděla program EVYS.

Je dále vcelku nesporné, že poškozený měl na starosti administrativní a organizační i personální podporu začínajícímu EÚ, který BSP mj. pomáhala vybavovat zařízením v hodnotě přes půl miliónu Kč. Poškozený byl nesporně jaksí vyslán BSP na EÚ a v souvislosti s tím zde trávil nikoli nepodstatnou část pracovní doby. Obžalovaný [titul]. [příjmení] chtěl i prostřednictvím poškozeného mít určitou kontrolu nad činností EÚ s ohledem na očekávané zisky ze smlouvy o spolupráci s EÚ. Poškozený byl zároveň projektovým ředitelem BSP a z toho titulu pod něho spadalo několik projektů (a tedy projektových manažerů), mezi něž patřily i projekt EÚ [obec] a projekt EVYS. Nebylo však zcela ujasněno, jaká byla náplň práce tzv. projektového manažera, jaká projektového ředitele atd., byť úkoly projektového manažera a jeho vztah k projektovému řediteli se snažila objasnit svědkyně [příjmení] (č.l. 410).

Sporná byla otázka konkrétní činnosti a odpovědnosti poškozeného ve vztahu k projektu EVYS. K tomu bylo vedeno snad až poněkud nadbytečně rozsáhlé dokazování, komplikované tím, že tato činnost neměla žádnou oporu v písemných smlouvách. Bylo vycházeno v podstatě z výpovědí svědků a z e-mailové korespondence. Podstatou tohoto dokazování bylo zjistit, zda mohlo být v Dohodě po poškozeném odůvodněně požadováno, aby předal BSP zdrojový kód a dokumentaci k projektu EVYS. Nálezací soud v napadeném rozsudku jednoznačně uzavřel, že tento požadavek byl důvodný a oprávněný, odvolací soud má však takový závěr za poněkud jednostranný a nedostatečně odůvodněný. V této souvislosti byla opakovaně řešena otázka, zda a v které době byl poškozený projektovým manažerem, vedoucím projektu EVYS, ale zmiňovány byly i další pojmy, s nimiž bylo (při absenci písemné úpravy náplně práce) různě zacházeno a byly různě vykládány, například koordinátor projektu apod. Není například jasné, proč ten, kdo měl podle smlouvy z [datum] na starosti vzájemnou komunikaci stran smlouvy, případně i potvrzoval věcnou správnost faktur [titul]. [příjmení], by musel být nutně i projektovým manažerem projektu EVYS.

[příjmení] je argument obhajoby a nálezacího soudu, že vyslání poškozeného, aby pracoval při zavádění projektu EVYS, dokládá i fakt, že mu byl dodatkem ze dne [datum], tedy pouhých pět měsíců před ukončením angažmá ve [právníká osoba], zvýšen plat ze 45 000 Kč na 55 000 Kč. Úkolem poškozeného sice bylo mimo jiné i pracovat při zavádění projektu EVYS, ovšem jde o to, v jakém smyslu. Každopádně uvedené zvýšení odměny neprokazuje výkon funkce projektového manažera, neboť jednak spadá do období, kdy tuto „funkci“ vykonával Ing. [příjmení], jednak jde pouze o jedno z postupných zvyšování odměny, a konečně poškozený má pro toto konkrétní zvýšení vysvětlení (č.l. 340), že v lednu 2011 rezignoval na funkci místopředsedy představenstva BSP a zvažoval celkové ukončení spolupráce s BSP, ale pak se na žádost obžalovaného [příjmení] ještě dohodli na dalších podmínkách spolupráce a byla mu i zvýšena měsíční odměna. Tato tvrzení poškozeného do značné míry potvrdil ve své výpovědi i obžalovaný [titul]. [příjmení] (č.l. 1234-1235).

V průběhu tohoto dokazování se promítly subjektivní pohledy svědků a docházelo i ke zkreslování. Jestliže například nálezací soud opírá své závěry mj. o výpověď svědka [příjmení] s tím, že ten výslovně označil poškozeného za projektového manažera, tak s tím při přesném

nahlédnutí do výpovědi svědka souhlasit nelze. Kromě toho nalézací soud přihlédl v této otázce pouze k výpovědím některých svědků, konkrétně zmínil výpovědi svědků [příjmení] a [příjmení].

Za vcelku jednoznačně vyvrácené lze považovat tvrzení obžalovaného [titul]. [příjmení], že poškozený byl projektovým manažerem po celou dobu, od začátku do konce (č.l. 1216). Ostatně ve výzvě k úhradě smluvní pokuty ze dne [datum] obžalovaný [titul]. [příjmení] uvádí, že za projekt EVYS byl poškozený odpovědný jako projektový ředitel, nikoli projektový manažer (č.l. 89). Z řady svědeckých výpovědí i z e-mailové korespondence vyplývá, že přinejmenším do února 2011 včetně poškozený tzv. projektovým manažerem nebyl a v této (poněkud nejasné) pozici se vystřídali [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení]. Jmenování posledně jmenovaného v lednu 2011 je zmiňováno v e-mailu ze dne [datum] (č.l. 148), potvrzují je e-maily z ledna a února 2011 mezi svědky [příjmení] a [příjmení], byl takto představen svědku [jméno] [příjmení] atd. E-maily z 18. až [datum] potvrzují, že poškozený [příjmení] byl spíše osobou o vývoji EVYS informovanou než informující (č.l. 149). Ještě dne [datum] komunikuje s [titul]. [příjmení] ohledně funkčnosti a dopracování EVYS právě Ing. [jméno] [příjmení] (č.l. 203). E-mailová korespondence také dokládá, že konkrétní problémy řešil exekutor [titul]. [příjmení] se svědky [příjmení], [příjmení] a později (od ledna 2011) [příjmení], přičemž kopie se v některých případech posílaly na vědomí pošk. [příjmení] (č.l. 783 a násl.).

Méně jasná je pak situace od března do června 2011 včetně, kdy vývoj EVYS ustrnul a z důvodu jeho nedostatečné funkčnosti bylo zvažováno přibrání externí dodavatelské softwarové firmy ze Slovenska - BSP Sizar (což potvrzuje i obžalovaný [příjmení] - č.l. 1244), s tou ale nakonec nedošlo k dohodě o spolupráci. V tomto mezidobí pracoval na EVYS jako jediný programátor [jméno] [příjmení]. Obžaloba tvrdí, že byl v té době zároveň projektovým manažerem, zatímco obhajoba tvrdí, že tehdy byl projektovým manažerem poškozený. V této souvislosti lze připustit, že ačkoli nalézací soud považuje výpověď obžalovaného [příjmení] za věrohodnou, respektive nikde ji nezpochybňuje, tak například v tom, že obžalovaný hovořil o velké důležitosti, kterou systému EVYS přikládal, a očekávaném vysokém finančním prospěchu, a přitom projekt byl po delší dobu výrazně upozaděn a na systému pracoval pouze jeden programátor, lze vidět rozpor.

Je zřejmé, že o poškozeném [jméno] [příjmení] nelze říci, že by neměl s projektem EVYS vůbec nic společného (to snad ani poškozený netvrdil), ale ani že by ho mohl po odborné stránce řídit. Jde tedy o to, že strany vykládají různě onu organizační a komunikační participaci poškozeného na projektu, která vyplývá z důkazů. Přitom za nesporné odvolací soud považuje, že zavádění programu EVYS se činnosti poškozeného přímo týkalo a v organizačním smyslu je měl tak či onak na starosti, ať už to bylo z větší části v rámci práce pro EÚ, nebo pro BSP. Na tom nic nemění fakt, že ve výkazu odpracovaných hodin v BSP měl poškozený vykázány hodiny pro BSP na projektu Vyhledávací agentura, zatímco na projektu EVYS nikoliv.

Jak už bylo zmíněno, pracovní zařazení poškozeného (obtěžněji identifikovatelné z důvodu netypické situace souběžné práce pro dva kooperující subjekty a z důvodu pouze ústně tradovaného obsahu práce pro BSP) bylo předmětem dokazování za účelem posouzení oprávněnosti a reálnosti požadavku na předání zdrojového kódu a dokumentace k programu EVYS. Proto je důležité zejména to, zda se poškozený odborně podílel na vývoji projektu. Je nesporné, že poškozený nebyl programátorem, nerozuměl tzv. zdrojovým kódům a nepracoval s nimi. Lze říci, že po stránce vývoje softwaru se na EVYS nepodílel. Pouze se podílel na komunikaci, organizaci a poskytování podkladů o praktickém fungování EÚ a požadavcích na program.

Lze tedy dovodit, že zdrojový kód poškozený sám předat nemohl. Kromě toho nešlo o předání zdrojového kódu jako celku, protože ten měla BSP k dispozici, nýbrž mělo jít o jeho malý zlomek - aktualizaci za poslední období. Je vcelku shoda v tom, že tuto aktualizaci provedl [jméno] [příjmení] dne [datum], aniž by o tom byl pořízen nějaký písemný záznam (č.l. 755) a aniž by kód

(aktualizaci) převzaly za BSP konkrétní osoby (č.l. 898), což by patrně ani nebylo technicky možné.

Poměrně zásadní nesrovnalost spočívá v tom, že ještě dne [datum] BSP vyzývá poškozeného k zaplacení smluvní pokuty ve výši 10 mil. Kč s tím, že dosud nebylo předáno nic, tj. ani zdrojové kódy (č.l. 36). Nálezací soud nehodnotil, zda toto není okolnost svědčící o postoji BSP, potažmo obžalovaného, a věrohodnosti jeho tvrzení (i když dopis podepsala [jméno] [příjmení] jako místopředsedkyně představenstva, které ale zjevně jednala podle pokynů obžalovaného, jak vyplývá i z její svědecké výpovědi). V rozhodčí žalobě pak je - opět v rozporu se skutečností - tvrzeno, že zdrojové kódy předal poškozený.

Nálezací soud patrně vychází z toho, že poškozený jako projektový manažer byl za předání zdrojového kódu odpovědný, tj. měl tak učinit případně i prostřednictvím podřízených či podřízeného. Jediným relevantním podřízeným v tomto smyslu byl [jméno] [příjmení], ovšem pouze do okamžiku podpisu Dohody. Současně s podpisem Dohody tudíž zanikala možnost poškozeného předání zdrojového kódu alespoň zajistit z pozice nadřízeného. Nabízí se tedy otázka, zda by skutečně nebylo logické, aby po poškozeném bylo požadováno, „předání zdrojového kódu“ - pokud by bylo možné - současně s podpisem Dohody, jako tomu bylo u ostatních věcí (předaných podle předávacího protokolu). A pokud se tak nestalo, toto požadováno nebylo a místo toho byla v Dohodě - údajně - poskytnuta krátká lhůta tří dnů (z čehož jen dva byly pracovní) a stanovena vysoká sankce 10 mil. Kč, je třeba zvážit, zda to nepodporuje spíše správnost závěrů obžaloby. I tím by se měl nálezací soud zabývat.

Tím spíše platí úvahy zmíněné v předchozím odstavci ve vztahu k předání dokumentace.

Především ale nebylo ujasněno, co se vlastně touto dokumentací rozumí. Základní rozlišování je patrně možné na uživatelskou dokumentaci a programátorskou („vývojářskou“) dokumentaci. Uživatelská by spočívala v nějakém manuálu, který by byl vytvořen, ovšem po dokončení programu, k čemuž ale nedošlo a takový výsledný manuál zřejmě neexistoval. Poškozený tvrdí, že EVYS nikdy nebyl uveden do stavu, aby fungoval samostatně, bez soustavné podpory programátorů, tj. nebyl dokončen, a proto ani výsledná dokumentace a manuály zatím nemohly existovat. Také svědek [titul]. [příjmení] uvedl, že k software žádná dokumentace vytvořena nebyla, a předpokládá, že k nepoužitelnému ani vytvořena být nemohla; jako uživatel software by o tom musel vědět. Někteří svědci existenci takové dokumentace připustili. Svědek [příjmení] uvedl, že možná nějaký manuál vytvořil a ten pak předal zaměstnancům EÚ; byl přístupný jak pro zaměstnance BSP, tak EÚ. Svědek [příjmení] uvedl, že existoval jednoduchý manuál, tištěný, který četl při svém nástupu (leden 2011), bylo to hodně staré. Pokud jde o jakousi programátorskou dokumentaci, uvedl svědek [příjmení], že pokud by byl vyzván k vrácení dokumentace EVYS, vrátil by snad pár analytických dokumentů, diagramy, simulace výpočtů, vše v elektronické podobě. Svědek [příjmení] uvedl, že dokumentace byla nekompletní a byla uložena v síťovém úložišti BSP. Pokud nálezací soud uvedl, že e-mail z [datum] dokládá, že byl vypracován k programu manuál (str. 19 rozsudku), není jasné, který e-mail má soud na mysli - e-mail z [datum] na č.l. 1424 uvedenou skutečnost nepotvrzuje (a je ostatně problémem napadeného rozsudku, že poukazuje na určité důkazy a přesně je neoznačuje). To, že programátorská či vývojářská dokumentace se dala vypracovat i dodatečně a někdy se to tak i dělalo, a to i na pokyn obžalovaného, potvrdil i sám obžalovaný [titul]. [příjmení] (č.l. 1237). Jestliže nyní namítá, že přinejmenším mohl být a byl přesvědčen o existenci dokumentace, je takové přesvědčení bez dostatečné jistoty slabým důvodem pro vtělení zmíněné povinnosti do Dohody, navíc pod vysokou sankcí, a tím méně je toto pouhé přesvědčení důvodem pro podání rozhodčí žaloby.

Nálezací soud tedy měl ujasnit, o jakou dokumentaci se mělo jednat. Nejednoznačné výpovědi svědků měl zhodnotit. Měl se zabývat i tím, zda dokumentace a její předání poškozeným mohlo být pro BSP skutečně podstatné a vyžadovalo hrozbu sankce 10 mil. Kč, popřípadě zda tedy

nemohlo být zajištěno její předání souběžně s uzavřením Dohody. Z důkazů se naznačuje, že dokumentace v obou uvedených smyslech zčásti byla, všeobecně“ ve firmě přístupná, zčásti ještě nebyla vůbec vytvořena. Nalézací soud cituje výpovědi svědka [jméno] [příjmení], že teoreticky mohl mít poškozený kopii manuálu a dokumentace k EVYS, které byly volně přístupné na úložišti, přičemž odchod poškozeného vývoj systému nijak neovlivnil, žádné podklady nebo zdrojové kódy se s jeho odchodem neztratily, a svědka [jméno] [příjmení], že je prakticky vyloučeno, aby poškozený s sebou odnesl zdrojové kódy, manuály a dokumenty k projektu EVYS a tím zabránil firmě na nich dále pracovat, avšak tyto výpovědi blíže nehodnotí a nic z nich nevyvozuje. Nebylo tak vysvětleno, na čem staví nalézací soud důvodnost a oprávněnost požadavku BSP, aby poškozený předal zdrojový kód a dokumentaci k projektu EVYS a zda a proč dospěl nalézací soud k závěru o adekvátnosti sankce 10 mil. Kč za nesplnění tohoto požadavku.

VII.

Náklady

Nalézací soud poukázal na rozpor mezi závěry znaleckých posudků Ing. [jméno] [příjmení] a prof. Ing. [jméno] [příjmení] a uvedl, že je však třeba přihlídnout též k výpovědi svědka [příjmení], že v době jeho nástupu do společnosti v druhé polovině roku 2010, kdy projekt (EVYS) již nějakou dobu běžel, do té doby nebyla vedena dostatečná evidence nákladů projektu. Svědek [příjmení] konstatoval, že účetnictví nebylo v řádném stavu. Znalkyně [příjmení] [příjmení] před soudem připustila, že účetnictví neměla k dispozici, a je tedy zřejmé, že její posudek vycházel z neúplných podkladů. Nalézací soud poukázal na znalecký posudek prof. Ing. [příjmení], jenž zohledňuje též faktury na 2,5 miliónů korun, vystavené exekutorem [titul]. [příjmení] pro BSP, na nichž je na straně BSP podepsán za věcnou správnost poškozený [jméno] [příjmení].

Státní zástupkyně naproti tomu považuje za prokázané, že přímé náklady na EVYS byly daleko nižší než 15 mil. Kč uvedených v Dohodě. Svědek [jméno] [příjmení], který zpracovával účetnictví ve společnostech [titul]. [právníká osoba] a [právníká osoba] a [právníká osoba] ve své výpovědi uvedl, že při zpracovávání účetnictví měl k dispozici veškeré materiály jako faktury, pokladní doklady, bankovní výpisy a podklady k vystavování faktur. Každý náklad či výnos firmy byl rozúčtován buď přímo na konkrétní projekt, nebo u provozních věcí byly náklady či výnosy rozúčtovány poměrem, který určil [titul]. [příjmení]. Hodnota projektu EVYS v době, kdy pracoval pro BSP, do srpna 2011 činila kolem 2 mil. Kč. O výši nákladů na EVYS měl obž. [příjmení] pravidelné raporty. Údaj, že prokazatelný náklad na vývoj projektu EVYS činil 15 mil. Kč, pokládá svědek za nesmysl, protože hodnota nákladů by odpovídala téměř nákladům za obě firmy v uvedeném období, přičemž vývoj EVYS byl pouze podružným projektem [právníká osoba]. [příjmení]. Ze znaleckého posudku Ing. [příjmení] vyplývá, že na EVYS byly za období [datum] [datum] zaevidovány výkony v hodnotě 2 327 221,14 Kč. V druhé polovině roku 2011 bylo do programu investováno 392 033,86 Kč technického zhodnocení (tzv. nepřímé náklady). Pokud by veškeré technické zhodnocení nastalo v první polovině roku 2011, pak by celkové náklady na projekt EVYS dosáhly částky 2 719 255 Kč. Úkolem znalce prof. [příjmení] jednak bylo stanovit tržní hodnotu EVYS, resp. cenu obvyklou, nikoliv náklady vynaložené na projekt EVYS, a jednak při stanovení hodnoty systému EVYS vycházel z toho, že systém je plně funkční. Při nastínění problémů s funkčností uvedl, že by musel být zpracován jiný posudek. Proto nelze dle názoru státní zástupkyně k posudku prof. [příjmení] přihlížet. Intervenující státní zástupce zdůraznil, že tento znalecký posudek je naopak nalézacím soudem neodůvodněně upřednostňován, přičemž rozpor mezi uvedenými důkazy nebyl odstraněn.

Obžalovaný [titul]. [jméno] [příjmení] ve svém vyjádření k této otázce uvedl v zásadě stejné argumenty jako nalézací soud s tím, že citoval části některých výpovědí. Uznal, že znalecký posudek byl prof. Ing. [příjmení] zadán s úkolem určit tržní hodnotu programu EVYS, nicméně

jednou z metod ocenění je nákladová metoda, jež těsně souvisí s náklady na vývoj předmětného programu. Zde dospěl znalec k průměrné částce 13 551 455 Kč. Zohlednil v ní mj. poměrně náklady na vývoj jiného programu PRAVYS, z něhož 22 % zdrojového kódu bylo převzato do programu EVYS, dále dobu a činnosti nutně předcházející počátku tvorby zdrojového kódu a poměrné mzdové a režijní náklady [právnícká osoba] s tím související. Znalecký posudek mj. dále v rámci užití srovnávací metody používá výpočet metodikou CÓCOMO, vycházející z objektivní metriky (objem kódu), přičemž zde dochází k rozpětí od 11 468 000 Kč do 25 971 000 Kč. Pokud jde o evidenci Arcus, jako součást účetnictví [právnícká osoba], kam měly být zanášeny pracovní výkony pracovníků [právnícká osoba] (coby součást nákladů), připomněl e-mail ze dne [datum], v němž píše Ing. [příjmení] pánům [příjmení], [příjmení], Teplickému a [jméno], ať nezapomínají zapisovat do Arcusu, že něco přece za měsíc určitě udělali, což podle názoru obžalovaného svědčí o nižší spolehlivosti této evidence. Dále poukázal na to, že do evidence Arcus poškozený již po odchodu ze [právnícká osoba] nelegálně vstoupil, pro což byl sám trestně stíhán, přičemž jeho nelegálním vstupem byla poškozena data zde uložená a od té doby přestala být evidence Arcus užívána.

Odvolací soud především připomíná, že není účelem tohoto řízení řešit hodnotu produktu EVYS (navíc nedokončeného a ne zcela funkčního). Z hlediska stanovení obvyklé (tržní) hodnoty je tedy znalecký posudek předložený obhajobou málo významný.

V Dohodě jsou vyčísleny náklady na vývoj programu EVYS pod vedením poškozeného, přičemž není zcela jasné, co mělo být tímto vedením myšleno. I pokud byl poškozený (mimo jiné) projektovým ředitelem, byl projekt zpracováván v jistém smyslu také pod jeho vedením, stejně jako pod vedením obžalovaného [titul]. [příjmení]. Pokud tímto vedením má být míněno působení v roli projektového manažera EVYS, což tvrdí obžalovaný a napadený rozsudek, je třeba opakovat, že vývoj za dobu pod tímto vedením by zdaleka neodpovídal celkovým nákladům na vývoj programu EVYS, neboť sporná je otázka vedení projektu až od března 2011 a navíc součástí nákladů musely být i dřívější náklady, předchozí časově i věcně - viz částečné použití programu PRAVYS pro EVYS, které může mít vliv na tržní hodnotu projektu, třeba i vyčíslenou nákladovou metodou, nikoli však na konkrétně vynaložené náklady,, pod vedením“ poškozeného. Ostatně údajná výše nákladů vynaložených pod vedením poškozeného je v Dohodě pouze deklarována a nevyplývají z ní žádné další povinnosti ani sankce. I pokud by uváděná částka 15 mil. Kč byla reálná, nevedlo by to k důvodnosti požadavku na předání zdrojových kódů a dokumentace ani ke stanovení tak vysokých sankcí.

Pro úplnost však odvolací soud dodává, že pokud nalézací soud této otázce přikládal důležitost, hodnotil provedené důkazy neúplně a jednostranně a neodstranil rozpory mezi nimi. Argumenty k této problematice uvedené v odvolání státní zástupkyně jsou závažné a bylo by třeba se s nimi vypořádat. Konkrétně nalézací soud řádně nezhodnotil zejména znalecký posudek prof. Ing. [jméno] [příjmení] a rozpor mezi ním a ostatními důkazy, včetně znaleckého posudku Ing. [jméno] [příjmení]. Nevyvodil žádné závěry ani z toho, že ani znalec prof. [příjmení] nevyčíslil náklady na projekt na 15 mil. Kč, nýbrž na necelých 12 mil. Kč, ačkoli to na str. 15 odůvodnění rozsudku uvádí. Je pravdou, že do nákladů vyčíslených Ing. [příjmení] se nepromítly vcelku nesporné faktury na cca 2,5 mil. Kč vystavené [titul]. [příjmení]. I tak by se ale náklady zdaleka neblížily částce uvedené v Dohodě. Údaje na kartě dlouhodobého majetku (č.l. 762) ukazují částky obdobné se závěry znaleckého posudku Ing. [příjmení] (č.l. 697-701). Inventarizační soupis k [datum] vykazuje náklady 1 549 517 Kč (č.l. 93). Část účetnictví týkající se nákladů na EVYS je založeno na č.l. 761-766. Fakt, že náklady na vývoj EVYS byly přinejmenším od září 2010 sledovány a vykazovány podrobně a odděleně od projektu EÚ, vyplývá i z e-mailu [jméno] [příjmení] ze dne [datum], v němž píše, že se rozhodli oddělit vývoj systému EVYS od EÚ, aby bylo možné transparentněji sledovat náklady a činnosti spojené s vývojem (č.l. 147). Obžalovaný [titul]. [příjmení] vypověděl, že bylo rozhodnuto oddělit náklady jeho a jeho,, office“ a

nezapisovat je do Arcusu (č.l. 1221), ale to se stěží mohlo nějak podstatně promítnout v celkových nákladech na vývoj EVYS.

Podstatné dále je, že ať už by obvyklá cena projektu či dokonce náklady na jeho vývoj byly vyčísleny jakkoli, je třeba při zvažování, zda by poškozený Dohodu v daném znění podepsal, zvažovat jeho tehdejší odůvodněné subjektivní přesvědčení o vynaložených nákladech. O těch dostával - stejně jako obžalovaný - pravidelné raporty od svědka [příjmení] a měl i jako místopředseda představenstva k těmto přehledům přístup, a tyto výkazy byly v souladu se závěry znalkyně [příjmení] [příjmení], nikoli se závěry prof. Smejkal. Tyto náklady, o nichž poškozený i obžalovaný věděli (jak vyplývá z výpovědí svědků [příjmení] i [příjmení]), byly ve výši kolem 1,2 mil. Kč do konce roku 2010 a 800 tis. Kč za rok 2011, přičemž celkově jde o období od [datum] do [datum]. Nanejvýš mohl poškozený vědět ještě o zmíněných fakturách od svědka [příjmení]. Nepůsobí tedy věrohodně, když obžalovaný tvrdí, že se poškozený na schůzce [datum] o výši nákladů 15 mil. Kč dal nakonec přesvědčit.

Na reálných, odůvodnitelných nákladech z hlediska výpočtu tržní ceny nákladovou metodou by se měl promítnout i fakt, že projekt nebyl dokončen a nebyl zcela funkční. To vyplývá už z toho, že například v e-mailu ze dne [datum] (č.l. 161) píše Ing. [příjmení] obž. [titul]. [příjmení], že předběžný odhad dokončení je 270 dnů programátora, tj. asi 5 a půl měsíce pro tři programátory. Problémy s nefunkčností programu připustil i obžalovaný [titul]. [příjmení], který například uvedl, že vznikla komunikace, že něco nefunguje, jeho lidé jezdili do [obec] a odstraňovali závady, vznikla proto nepříjemná atmosféra, napětí mezi pracovníky v [obec] a v [obec] (č.l. 1216).

VIII.

Konkurenční doložka

Otázkou tzv. konkurenční doložky na pět let obsažené v předmětném znění Dohody se nalézací soud nezabýval.

Státní zástupkyně k tomu v odvolání uvedla, že je nepředstavitelné, že by člověk jako poškozený [příjmení] akceptoval smluvní pokutu za konkurenční jednání v situaci, kdy ke dni [datum] konkurenční doložku přímo porušuje při podpisu dohody tím, že je ředitelem Exekutorského úřadu Tachov.

Obžalovaný [titul]. [příjmení] uvedl, že se jednalo obsahově o běžnou konkurenční doložku bránící po jistou dobu přeběhnutí z mateřské společnosti k jejímu zákazníkovi. Právní pohled na povinnosti z této doložky se může lišit, protože [právnícká osoba] zde ani žádné další kroky k rozhodčímu orgánu neučinila. I s tím mohl [příjmení] [příjmení] kalkulovat.

Podle názoru odvolacího soudu je tato odvolací námitka poměrně zásadní. Dosud nebylo nijak rozumně vysvětleno, proč by poškozený dobrovolně podepsal takovéto ustanovení smlouvy, bránící mu na dobu pěti let spolupracovat mimo jiné se všemi klienty BSP pod sankcí ve výši 5 mil. Kč. Délka uvedené lhůty je sama o sobě neobvyklá až šikanózní. Přitom žádnou předchozí smlouvou s BSP poškozený na žádnou konkurenční doložku nepřistoupil, pouze přijal povinnost mlčenlivosti na zásadně kratší dobu jednoho roku a se sankcí mnohonásobně nižší - pouhých 100 tis. Kč. Spornou konkurenční doložku by poškozený porušoval už v okamžiku uzavření Dohody. Obžalovaný [titul]. [příjmení] přitom bezpochyby věděl, že poškozený je zaměstnán na EÚ [obec], s čímž předem i sám souhlasil (č.l. 1216). Již v okamžiku podpisu Dohody tak poškozenému vznikl závazek zaplatit smluvní pokutu ve výši 5 mil. Kč. Obžalovaný sice tvrdil, že poskytl poškozenému určitou lhůtu k ukončení pracovního poměru u EÚ, tj. že tam byl časový limit do nějakého data (č.l. 1220), nic takového však v Dohodě uvedeno není. Výpověď obžalovaného působí zde poněkud nekonzistentně, protože v podstatě uvedl, že poškozenému vyhověl, že dne na den se rozešli, a to v dobrém (č.l. 1241), na druhé straně dal do Dohody tak zásadní konkurenční doložku. Ihned na schůzce s [titul]. [příjmení] (která se měla konat hned

následující den) požadoval, aby [příjmení] s [příjmení] přestal pracovat, což potvrzuje i svědek [titul]. [příjmení] (č.l. 1278).

Pro poškozeného nevýhodné ustanovení Dohody vysvětluje obžalovaný tak, že prostě nejde, aby partner, který s ním spolupracuje, nastoupil k jeho klientovi (č.l. 1220). To ale právě záviselo na smluvní úpravě stranami. Poškozený nebyl zaměstnanec obžalovaného a ve smlouvě o jejich vzájemné obchodní spolupráci nebyla žádná konkurenční doložka obsažena. Proto záleželo na vůli poškozeného, zda se v Dohodě o ukončení spolupráce dobrovolně zaváže k tomu, že okamžikem podpisu Dohody porušuje ustanovení sankcionované pokutou 5 mil. Kč. A společnost obžalovaného [titul]. [příjmení] později poškozeného také opravdu vyzvala k zaplacení této částky, a to nikoli až [datum], jak je uvedeno v žalobním návrhu, ale poprvé už dne [datum] (není přitom rozhodné, zda tak obžalovaný učinil sám, jím podepsaným dopisem, anebo dopisem podepsaným [titul]. [jméno] [příjmení], která v této záležitosti plnila jeho pokyny).

IX.

Rozhodčí doložka

Nalézací soud k této otázce uvedl, že zavedení rozhodčí doložky bylo v daném období již standardní záležitostí a toto konstatování podporuje například výpověď svědka [jméno] [příjmení]. Stejně doložky měli ve smlouvách pánové [příjmení], Ježek a další. Dále uvedl, že rozhodčí doložka byla podle poškozeného [příjmení] do Dohody vložena bez jeho vědomí, avšak proti založení pravomoci Rozhodčího soudu nikdy nic nenamítal, pouze vznesl námitku podjatosti rozhodce [titul]. [jméno].

Rovněž obžalovaný [titul]. [příjmení] ve svém vyjádření zdůraznil, že v procesním podání k Rozhodčímu soudu ze dne [datum] poškozený zastoupen advokátem v bodu I namítá pouze údajnou podjatost rozhodce [titul]. [jméno] a žádá o jmenování nového rozhodce předsedou Rozhodčího soudu. Dále uvedl, že obhajoba doložila nalézacímu soudu 12 smluv o spolupráci či poskytování služeb uzavřených mezi [právníká osoba] a spolupracujícími osobami v období červen 2010 až červenec 2011 a na všech je sjednána rozhodčí doložka a konkrétně rozhodce [titul]. [jméno].

Odvolací soud vychází z toho, že nebylo vyvráceno tvrzení obžalovaného [titul]. [příjmení], že rozhodčí doložky doporučil, resp. zavedl v BSP [titul]. [jméno] [příjmení] jako „dvorní“ externí advokát BSP (č.l. 1218) a že rozhodčí doložky se vyskytovaly i ve smlouvách jiných spolupracovníků. Z výpovědí obou obžalovaných i svědka [titul]. [příjmení] vyplývá, že konkrétně bylo doporučeno do rozhodčích doložek ustanovit obžalovaného [titul]. [jméno] jako jediného rozhodce. Obžalovaný [titul]. [příjmení] v podstatě uvedl, že z toho důvodu takto rozhodčí doložku koncipoval i on sám při sestavování sporné Dohody (aniž by měl s [titul]. [jméno] nějaké bližší obchodní, pracovní či jiné vztahy).

Samotná rozhodčí doložka by patrně nemusela poškozeného odradit od podpisu Dohody (byť uvádí, že jméno [titul]. [jméno] jednou slyšel od obž. [příjmení] jako jméno osoby s obžalovaným spřátelené). Co však nalézací soud opominul hodnotit, je fakt, že ve druhé souběžně podepisované dohodě o ukončení spolupráce - mezi poškozeným [příjmení] a [právníká osoba] - rozhodčí doložka uvedena není, naopak je zde ustanoveno, že případné spory bude řešit soud. Na základě této komparace už vzbuzuje pochybnost, že by poškozený právě u pro něho podstatně závažnější a z hlediska sankcí, nebezpečnější sporné Dohody s BSP souhlasil s rozhodčí doložkou v kontrastu se zněním podobné dohody s [právníká osoba]. Je otázka, zda by to nemuselo poškozeného zarazit a snad i od podpisu odradit, i když nebyl osobou v právních záležitostech nijak zběhlou (i s jednoduchými úkony - s výpověďmi smluv o spolupráci s BSP a s [právníká osoba] mu pomáhal [titul]. [příjmení]).

A tato záležitost nebyla hodnocena ani z hlediska postupu obžalovaného [titul]. [příjmení], tj. proč by do jedné z dohod zapracoval rozhodčí doložku a do druhé nikoli. Obžalovaný na to byl

v hlavním líčení státním zástupcem dotazován, avšak jeho vysvětlení nebylo přesvědčivé. Vysvětloval to v podstatě pouze tím, že druhá smlouva (s [právnícká osoba]) ho vlastně nezajímala, dělal ji podle vzoru (č.l. 1240).

Odvolací soud se dále nemohl ztotožnit s argumentem nalézacího soudu, že poškozený proti založení pravomoci Rozhodčího soudu nikdy nic nenamítal, pouze vznesl námitku podjatosti rozhodce [titul]. [jméno], čímž nalézací soud zpochybňuje tvrzení poškozeného, že rozhodčí doložka (mimo jiné) byla do Dohody vložena bez jeho vědomí. Poškozený totiž nesporně namítal, že není dána pravomoc rozhodčího soudu, a to i výslovně v podání předloženém Rozhodčímu soudu ještě před prvním jednáním konaným dne [datum], v jehož úvodu se tato otázka řešila. Sporné bylo pouze to, zda poškozený relevantně takovou námitku vznesl již ve svém prvním podání ve věci, jímž bylo vyjádření k rozhodčí žalobě ze dne [datum]. Právní zástupce poškozeného zastával při jednání dne [datum] stanovisko, že uvedená námitka je obsažena již v tomto prvním podání. Rozhodce této námitce nevyhověl a v průběhu jednání [datum] ji zamítl. Ať už je právní hodnocení včasnosti (a výslovnosti) uplatněné námitky nedostatku pravomoci Rozhodčího soudu jakékoli, nebylo by možné ani případnou procesní chybu právního zástupce poškozeného posuzovat jako okolnost snižující věrohodnost výpovědi poškozeného.

X.

Sankce

Nalézací soud se výslovně nezabýval otázkou vysokých sankcí a jejich akceptovatelnosti pro poškozeného, neboli zda je vůbec možné, že takové sankce byly v Dohodě obsaženy a že poškozený ji v tomto znění podepsal.

Státní zástupkyně zpochybnila, že by poškozený jako zodpovědný a systematický člověk přijal za daných okolností (nereálnost možnosti splnění přijatých povinností), „naprosto zničující“ sankci.

Odvolací soud má za to, že i tuto otázku měl nalézací soud hodnotit. V původní smlouvě o spolupráci (ve znění dodatků) byla stanovena sankce (za porušení povinnosti mlčenlivosti) nesrovnatelná, řádově nižší - ve výši 100 000 Kč. Tak vysoké sankce se nestanovily ani ve smlouvách s jinými spolupracovníky a ani v roce 2011 - viz smlouva s Ing. [jméno] [příjmení] ze dne [datum] (č.l. 609), kde je stanovena možnost ukončení smluvního vztahu výpovědí bez udání důvodu s jednoměsíční výpovědní lhůtou a povinnost mlčenlivosti (která ale neplatila ve vztahu k EÚ [titul]. [příjmení]) se smluvní pokutou 150 000 Kč.

Nebylo přesvědčivě vysvětleno, proč by poškozený přistoupil na tak jednostranně nevýhodný obsah Dohody, která by navíc byla v uvedeném směru v příkrém rozporu s původní smlouvou o obchodní spolupráci, zatímco mohl dát prostě výpověď se sedmidenní výpovědní lhůtou, kterou měl i na schůzku [datum] připravenou (koncepty těchto dokumentů zaslal poškozenému mailem [titul]. [příjmení] dne [datum] - č.l. 333-335, [číslo]).

I tyto otázky byly v hlavním líčení probírány, nalézací soud to však nehodnotil. Obžalovaný [titul]. [příjmení] se k tomu vyjadřoval zejména k dotazům, proč by poškozený přistoupil na takový obsah Dohody a proč nemohl dát prostě výpověď (č.l. 1229, [číslo], [číslo]). V podstatě to obžalovaný objasnil tak, že to poškozenému náležitě vysvětlil, a on to pochopil. Uvedl také, že poškozený mu nemohl dát výpověď, protože on by potom podával trestní oznámení. Tato vysvětlení jsou však poněkud nejasná.

XI.

Odborné posuzování fyzické manipulace s Dohodou a související otázky

A.

Nálezací soud konstatoval odborná vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví technické zkoumání dokladů a písemností, a odvětví mechanoskopie, z nichž dovozuje, že nebylo prokázáno, že s listy Dohody opatřené papírovou přelepku a otisky razítka BSP bylo dodatečně manipulováno, a že z provedeného mechanoskopického zkoumání lze připustit pravděpodobnou manipulaci s drátkem, kterým byla spojena předložená mechanoskopická stopa [číslo] Originální smlouva. Uvedl, že toto konstatování je ovšem pouze na úrovni pravděpodobnosti, nikoli jistoty. Na povrchu drátku nebyly zjištěny stopy po činné části nepříslušného kovového předmětu. Pokud bylo na jednom ze dvou ohybů drátku zjištěno mechanické narušení, nelze tento fakt přeceňovat, neboť se mohlo jednat o chybu celé série drátků do sešíváčky, což nebylo, ale ani nemohlo být zkoumáno. Konstatování o nemožnosti přeceňovat určitý izolovaný fakt platí i o vtisku do listu papíru na opačném konci drátu než na jakém byl nalezen mechanický vlom. Tyto skutečnosti lze vysvětlit například i tím, že při sešití nedošlo k úplnému správnému dovržení drátku a člověk, který se sešíváčkou manipuloval, proces dokončil ručně, dotlačením drátku proti pevné podložce stolu. Nelze vyloučit ovšem ani další verzi, a to, že tuto manipulaci se sešitou Dohodou provedl sám poškozený [jméno] [příjmení].

Státní zástupkyně v odvolání uvedla, že se domnívá, že závěry odborného vyjádření z odvětví mechanoskopie potvrzují, že se sponkou na sporné listině se manipulovalo, a to nikoliv při přípravě smlouvy, ale až po podpisu. Obžalovaný [titul]. [příjmení] ve své výpovědi tvrdí, že zmiňované dohody připravil on sám, dohody vytiskl, sešil, přelepil a následně se dohody podepsaly. Nepopsal žádné problémy s přípravou výtisků dohod, po sešití smluv s nimi již dál nemanipuloval. Poškozený uvádí, že připravené dohody byly pouze sešité, bez přelepky, po jejich přečtení je podepsal. Přelepení přelepku zjistil až následně. Závěry odborného vyjádření z odvětví technického zkoumání dokladů a písemností prokazují, že s přelepku nebylo následně manipulováno, naopak dle závěrů odborného vyjádření se sponkou bylo manipulováno, a sponka byla na určitém místě v ohybu prasklá a byla zatlačena do listu dvakrát, a to pokaždé na jiné místo. Z toho je dle názoru státní zástupkyně možné vyvodit jen jediný závěr, a to že se sponkou bylo manipulováno dříve, než byla aplikována přlepka. Při podrobném zkoumání pod mikroskopem je jasně patrné, že sponka byla vtisknuta do listu papíru dvakrát a pokaždé na jiné místo, a podle praskliny na sponce je možné soudit, že se jedná pravděpodobně o původní sponku použitou při prvním sešití, která nesnesla namáhání při narovnání a opětovném ohnutí při zatlačení zpět do papíru. K rozešití sponky mohlo být použito nekovového předmětu, který nemusel zanechat žádné stopy na povrchu drátku.

Obžalovaný [titul]. [příjmení] ve svém vyjádření uvedl, že jde pouze o pravděpodobnostní závěr, který vychází ze zjištění, že drátek je v jednom ze dvou ohybů mechanicky narušen - mechanický lom. K rozešití Dohody za účelem výměny listu by bylo ale zapotřebí ohnout oba ohyby drátku, avšak mechanický lom byl zjištěn pouze na jednom ohybu, nikoliv na druhém. Není navíc zřejmé, proč by se měl pro opětovné sešití po údajné výměně listu použít stejný drátek s lomem (pouze na jedné straně), když bylo možné a pohodlnější nové sešití novým drátkem. Dále tento pravděpodobnostní závěr odborného vyjádření vychází ze zjištění, že vedle druhého zahnutého konce drátku (nepoškozeného však v ohybu mechanickým lomem) byl vtištěn do listu druhově stejný vtisk. K druhému vtisku v papíru mohlo dojít tak, že došlo k více pokusům o sešití Dohody vlivem poruchy či závady sešívacího strojeku či vložených drátků, což je pro běžného uživatele nikoliv neobvyklý jev. Odborné vyjádření se nevyjadřuje k tomu, zda možnou (nikoliv jistou) manipulaci s drátkem mohlo být i rozešití, což se zdá z výše uvedeného vyloučeno. Obžalovaný rozhodně odmítá jakékoliv rozešívání Dohody a výměnu listu, ať již jím či jinou osobou z jeho popudu.

Odvolací soud připomíná, že obžalovaný [titul]. [příjmení] vypověděl, že neví, jak došlo k mechanoskopicky zjištěným stopám, on se sponkou po rozešití nemanipuloval (č.l. 1242). Odvolací soud především nepovažuje za odůvodněný závěr nálezacího soudu, že je možné, že manipulaci se sešitou Dohodou provedl sám poškozený [příjmení]. Závěrům kriminalistických

zkoumání totiž rozumí odvolací soud tak, že po přelepení a orazítkování již s Dohodou manipulováno nebylo (č.l. 723). Toto se ostatně jeví jako mezi stranami nesporné - je to stanovisko obžaloby, ale i obžalovaného [titul]. [příjmení] (č.l. 256-257). Vcelku jednoznačně lze souhlasit rovněž s odvolací námitkou, že k rozešíť sponky mohlo být použito nekovového předmětu, který nemusel zanechat žádné stopy na povrchu drátku. Podrobnějšího stanoviska k jednotlivým verzím nastíněným stranami a nalézacím soudem, jak mohly posuzované mechanoskopické stopy vzniknout, se odvolací soud v tomto stadiu zdrží, neboť považuje za podstatné, že mechanoskopické odborné vyjádření je třeba posuzovat především v kontextu ostatních důkazů, nikoli izolovaně. Kromě toho přichází v úvahu vyžádání doplňku odborného vyjádření či osobní výslech zpracovatele odborného vyjádření před soudem, pokud by vznikaly pochybnosti o jeho správnosti či o přesném výkladu jeho závěrů. A vzhledem k výše uvedeným argumentům stran je pravděpodobné, že bude třeba některé otázky ujasnit.

B.

Za nedostatek dosavadního řízení považuje odvolací soud to, že orgány činné v trestním řízení neučinily dostatečné kroky k včasnému opatření alespoň některých z dalších tří originálních exemplářů Dohody. Z celkových čtyř exemplářů tak byl podroben zkoumání pouze jeden (č.l. 731-733) - předložený poškozeným [jméno] [příjmení]. Přitom odborné zkoumání dalších exemplářů by s velkou pravděpodobností přineslo zásadní posun v důkazní situaci.

Poškozený původně dne [datum] při podání vysvětlení uvedl, že oba své originály Dohody si ponechá a v případě potřeby je předloží policejnímu orgánu (č.l. 44). Později k druhému svému pare poškozený pouze dne [datum] uvedl, že je poškodil (č.l. 347), a blíže k tomu nebyl nikým po celou dobu trestního řízení dotázán. V odvolacím veřejném zasedání k dotazu uvedl, že druhý originál Dohody mu poškodila dcera, listinu polila a poškodila tak, že vypadla i část sponky, zatímco přelepka zůstala. Listinu by mohl mít doma k dispozici.

Obžalovaný [titul]. [jméno] [příjmení] při podání vysvětlení dne [datum] (č.l. 533-534) uvedl, že své dva originály Dohody nyní musí předložit rozhodčímu soudu do [datum] a znalecké zkoumání v této době by mařilo průběh, soudního řízení. Po jeho ukončení je však policejnímu orgánu kdykoli předloží, budou kdykoli k dispozici. To uváděl obžalovaný přesto, že v rozhodčím řízení mu nebylo uloženo předložit oba originály Dohody (viz č.l. 67). Dne [datum] byl pak obžalovaný vyzván k vydání věci (č.l. 280), a to 2 kusů originálů Dohody, přičemž ve výzvě se poukazuje na vysvětlení ze dne [datum] a příslib obžalovaného věc vydat. Dne [datum] však obžalovaný předložil (č.l. 282) smlouvu o prodeji pohledávky za poškozeným ze dne [datum] [právníká osoba] se sídlem v Panamě, přičemž součástí smlouvy bylo i předání 2 ks originálu Dohody postupníkovi. Obžalovaný však umožnil policejnímu orgánu do smlouvy pouze nahlédnout, nikoli pořídit její kopii, takže tato smlouva o postoupení pohledávky dosud není součástí trestního spisu. Ke [právníká osoba] bylo pak prováděno šetření (č.l. 735-737), avšak byla pouze potvrzena registrace společnosti v panamském veřejném rejstříku a jsou zde uvedena jména tří ředitelů společnosti (z nichž dvě byla zmíněna výše).

Obžalovaný i v hlavním líčení potvrdil, že pohledávku za poškozeným takto postoupil (č.l. 1241-1242). Pohledávku prodal, protože s tím nechtěl mít problémy. Předal originály Dohody, ponechal si notářsky ověřené kopie. Obžalovaný logiku svého postupu blíže nevysvětlil a spíše zdůrazňoval, že ani poškozený nepředložil oba své originály Dohody.

Jak již bylo zmíněno, originály Dohody předložené oběma stranami měla dne [datum] k dispozici státní zástupkyně Obvodního státního zastupitelství pro [část Prahy] konstatovala pouze jejich shodu a neporušenost, neuvádí se však, v jakém počtu byly originály k dispozici (tj. zda dva, tři, nebo čtyři). Poté byly originály zřejmě stranám vráceny. Později se zmínka o originálech Dohody ve spise objevuje v souvislosti s rozhodčím řízením, v němž při jednání dne [datum] po návrhu žalovaného (poškozeného) na předložení a znalecké zkoumání originálu Dohody bylo žalobci uloženo, aby při jednání dne [datum] předložil originál Dohody. K tomuto předložení pak dne

[datum] skutečně došlo, z protokolu o jednání (svazek Příloha [číslo] trestního spisu) vyplývá, že byla konstatována shoda originálu Dohody s kopií a poté byl originál vrácen zmocněnci žalobce.

Pokud jde o výše zmíněné první postoupení pohledávky společnosti [právnícká osoba], tehdy byly postupníkovi předány pouze ověřené kopie Dohody, nikoli originály.

[příjmení] tedy třeba vyzvat obžalovaného [titul]. [jméno] [příjmení] k předložení originálu nebo ověřené kopie smlouvy o postoupení pohledávky ze dne [datum] a vyslechnout ho k okolnostem a důvodům původního postoupení pohledávky na základě smlouvy ze dne [datum], k důvodům a formě údajného zániku tohoto postoupení, k důvodům a okolnostem opětovného postoupení pohledávky dne [datum], včetně důvodů, proč v tomto případě byly - na rozdíl od prvního postoupení pohledávky - postupníkovi předány i oba originály Dohody. Obžalovaný by měl být dotázán i na okolnosti a důvody změny vymáhajícího subjektu, případně zda bylo i od počátku dohodnuto, že pohledávku bude vymáhat za [právnícká osoba] [právnícká osoba] (jak to tvrdil pan [příjmení]), a jak se údajný přesun vymáhání zpět na BSP slučuje s vyjádřením obžalovaného, že už s tou věcí nechtěl mít problémy a že nesleduje, zda [právnícká osoba] vymáhá pohledávku u českých soudů. Vysvětlen by měl být i rozpor mezi postoupením pohledávky dne [datum] a obsahem výzvy k úhradě smluvní pokuty ze dne [datum] a návrhu na nařízení exekuce ze dne [datum].

Nalézací soud by měl zvážit kroky k tomu, aby se pokusil získat další originály Dohody (či alespoň jeden) a podrobit je odbornému zkoumání z oboru mechanoskopie a zkoumání listin. K tomu bude třeba zvážit případnou součinnost stran a státního zástupce. Zejména by se měl nalézací soud pokusit vyslechnout výše zmíněného [jméno] [příjmení] k naznačeným podezřelým okolnostem a právním krokům a zejména k tomu, zda je možné jeho prostřednictvím zajistit originály Dohody od zmocnitele pana [příjmení], [právnícká osoba].

Pokud to bude potřebné pro posouzení věrohodnosti postupu obžalovaného [titul]. [příjmení], k okolnostem původní smlouvy o postoupení pohledávky a jejího zániku by přicházelo v úvahu vyslechnout zástupce společnosti [právnícká osoba]

Rovněž poškozeného [jméno] [příjmení] bude na místě vyslechnout k tomu, jak došlo k poškození jeho druhého exempláře originálu Dohody a případně ho vyzvat k jeho předložení a zvážit, zda by bylo možné jeho odborné zkoumání.

XII.

Okolnosti schůzky a podpisu Dohody dne [datum]

A.

Nalézací soud uvedl, že považuje za nevěrohodné, že člověk obezřetný jako poškozený [jméno] [příjmení], který si všiml toho, že [titul]. [příjmení] při odkódování vstupu do zasedací místnosti zadá pouze čtyři číslice namísto pěti, by si nevšiml, že v prázdné budově došlo ke změně, kdy původně jen sešité dokumenty jsou najednou přelepené a orazítkované. Domněnka, že by si uvedené smlouvy znovu přečetl, je zcela namístě.

Státní zástupkyně jako odvolatelka uvedla, že právě tyto charakterové vlastnosti poškozeného, o nichž se vyjadřovali i svědci, tedy že je člověk velmi inteligentní, systematický, organizačně schopný, pořádný až pedantický, přímo vylučují, aby dobrovolně přijal uvedený text Dohody.

Podle poškozeného nalézací soud nesprávně vylučuje, že by si nevšiml, že smlouvy jsou oproti předchozímu opatřeny přelepku, a z této ojedinělosti činí závěr o nevěrohodnosti výpovědi poškozeného. Přitom i racionálně a pečlivě uvažující člověk poté, kdy přebírá listinu, kterou podepisoval před několika minutami a která v té době byla již sešitá, znovu nekontroluje celý text uzavřené smlouvy, jestliže nemá podezření, že došlo k nějaké manipulaci, o čemž poškozený

neměl jakoukoli indicii. Skutečnost, že na smlouvě byla přelepka, byla v dané situaci marginálie, které poškozený nevěnoval pozornost.

Odvolací soud má za to, že nalézací soud se nezabýval verzí poškozeného, že se vrátili do zasedací místnosti a už poměrně ve spěchu mu obžalovaný měl podat jeho exempláře smluv, zatímco poškozený si bral i další své předtím odložené osobní věci a přitom v té době neměl důvod k podezření o manipulaci s Dohodou.

Otázka, kdy měl poškozený zjistit, že Dohoda je přelepena a orazítkována, zatímco při podpisu nebyla, řešena zatím nebyla. A jednou z okolností zpochybňujících věrohodnost výpovědi poškozeného by mohlo být to, že v původních reakcích (oznámení na policii, dopis BSP ze dne [datum]) o tomto zjištění nehovořil. Na druhou stranu je fakt, že při podání vysvětlení dne [datum], tedy dávno před tím, než byla vypracována zmíněná odborná kriminalistická vyjádření, už uvedl, že při podpisu byly smlouvy jen sepnuté, bez přelepek (č.l. 143).

B.

Nalézací soud uvedl, že tvrzení obž. [příjmení] podpořil svou výpovědí v hlavním líčení svědek [jméno] [příjmení], který byl řidičem obžalovaného. Ten popsal, že pánové [titul]. [příjmení] a [příjmení] seděli na schodech, něco si tam řešili, povídali, pak se rozloučili a poté se pan [titul]. [příjmení] zřejmě odebral zpět do budovy, zatímco pan [příjmení] odešel nebo odjel pryč. Nalézací soud se ztotožnil s názorem obhajoby, že výslech v přípravném řízení v prosinci 2013 byl veden bez toho, aby bylo svědkovi objasněno blíže, proč je opakovaně tázán na datum [datum], a nelze tedy konstatovat jen z tohoto důvodu, když si po dalších letech vzpomněl na uvedenou událost, že by šlo o výpověď a priori nevěrohodnou. Svědek již delší dobu přitom není zaměstnancem BSP a podle názoru nalézacího soudu neexistuje žádná důvodná domněnka pro to, že svědek [příjmení] vypovídal nepravdivě, podle instrukcí obž. [příjmení].

Obžalovaný připomněl, že o přítomnosti svědka v inkriminovaný čas před objektem [právnícká osoba] se zmiňuje i svědek [příjmení], čili je nesporná. Na policii byl jmenovaný svědek opakovaně dotazován, co dělal [datum] ve večerních hodinách kolem 21:00 hodin a zda byl na výše zmíněném místě. Z protokolu o jeho výslechu na policii nevyplývá, že by byl tehdy alespoň stručně seznámen s podstatou věci, ve které má svědčit, a proto při svém tehdejší výslechu dne [datum] ke konkrétnímu dni [datum] vypověděl nikoliv překvapivě, že si nepamatuje. Při výslechu před soudem po seznámení s podstatou věci pak svědek uvedl, že pokud si pamatuje, tehdy viděl obžalovaného s poškozeným sedět na schodech a povídat si, má za to, že poté se rozloučili a obžalovaný se vrátil do firmy a poškozený šel z objektu pryč. I když jmenovaný svědek vypovídal nyní s velkým časovým odstupem, i toto svědectví oslabuje líčení události poškozeným [příjmení], kterak se i on ještě vrátil do budovy a teprve pak odnesl již pozměněnou Dohodu.

Odvolací soud k tomu uvádí, že argumentace o poněkud nešťastném způsobu vedení výslechu svědka [jméno] [příjmení] v přípravném řízení je sice dílem správná, ale je otázkou, zda už v přípravném řízení nebyly svědkovi položeny takové dotazy, že by si na onu kritickou situaci měl vzpomenout. Na okraj lze také uvést, že svědek [příjmení] při svém výslechu v hlavním líčení zpočátku nepotvrdil, že by měl obžalovaný krom něho nějakého dalšího řidiče (č.l. 1501), byť to záhy změnil a uvedl, že řidiče dělal také pan [příjmení]. Dále je překvapivé, že v průběhu výslechu v hlavním líčení bylo svědkovi připomenuto, že řekl, že obžalovaný s poškozeným spolu seděli na schodech (č.l. 1618), ačkoli to předtím svědek - podle obsahu protokolu - neřekl. S tvrzením o sezení na schodech přišel přitom obžalovaný až v hlavním líčení. Podstatnější však je, že výpověď svědka [jméno] [příjmení] nepůsobila v některých směrech přesvědčivě, když sice si pamatoval sezení na schodech, ale nepamatoval si (k tomuto v paměti uchovanému obrazu), zda byl den či noc, světlo či tma. Nevěděl ostatně ani jistě to, z čeho nalézací soud vychází, tedy že poškozený odtud rovnou odcházel pryč. A co je dále podstatné: svědek uvedl, že obžalovaný [příjmení] šel (asi) zpět do budovy firmy, což je v rozporu s tím, co vypověděl obžalovaný, tj. že už se dovnitř nevracel, sedl do auta a odjel. K těmto skutečnostem nalézací soud nepřihlédl a je proto třeba

souhlasit s názorem intervenujícího státního zástupce, že pokud jde o průběh uvedené schůzky, některá fakta vyplývající z výpovědi svědka [příjmení] nalézací soud neodůvodněně upozadil.

C.

Pokud jde o přípravu Dohody, odvolací soud připomíná, že obžalovaný [titul]. [jméno] [příjmení] věc vylíčil tak, že když mu [jméno] [příjmení] oznámil, že končí, on vytvořil ještě na Slovensku Dohodu i další dvě zmiňované listiny, zejména též dohodu o ukončení spolupráce s Legal Solutions (č.l. 1220). Vytisknuté a sešíváčkou spojené dohody přivezl do firmy, kde se setkal s poškozeným [příjmení] Dohody tedy na stole neležely (jak tvrdí poškozený), nýbrž je přinesl (č.l. 1229) a před poškozeným [příjmení] je opatřil přelepky a orazítkoval, neboť na Slovensku neměl k dispozici přelepky a razítka.

Obžalovaný připustil, že firemní právnička [titul]. Popové řekl, ať nic nepřipravuje (č.l. 1228). To vyplývá i z e-mailu ze dne [datum] (č.l. 368). Jmenovanou bude třeba vyslechnout k obsahu tohoto e-mailu a přesně k instrukcím, které obdržela, jakož i k dalším okolnostem přípravy a uzavření Dohody a schůzky dne [datum], včetně toho, zda byl podobný postup při ukončení spolupráce standardní.

Naproti tomu už patrně nebude možné dokazování doplnit zajištěním a přehráním kamerových záznamů z prostor firmy BSP ze dne [datum]. I když z fotografie č.l. 1659 má vyplývat, že kamera v zasedací místnosti umístěna je a i když poškozený na počátku řízení tvrdil (č.l. 6), že záznamy jsou ve firmě uchovány na CD disku, už státní zástupkyně Obvodního státního zastupitelství pro [část Prahy] [datum] učinila závěr, že kamerové záznamy již nejsou k dispozici, protože se uchovávají pouze jeden týden. [jméno] do věci nevnesla ani výpověď svědka [jméno] [příjmení], který uvedl, že záznamy se neuchovávají a nikdy se neuchovávaly a pokud ví, tak se nic nenatáčelo (č.l. 1499).

XIII.

Další okolnosti týkající se věrohodnosti výpovědi poškozeného a verze obžalovaného [titul]. [příjmení]

A.

Nalézací soud uvedl, že pokud poškozený tvrdil, že změny v textu Dohody si povšiml po několika dnech, konkrétně až [datum], kdy si připravoval podklady na vyúčtování své odměny za červen, pak ve spise se nachází za červnové práce faktura na č. l. 122, která byla vystavena již [datum] a nikoliv v červenci. Uvedenou fakturu společnost [právnícká osoba] přijala dne [datum].

Podle názoru státní zástupkyně tvrzení poškozeného, že výměnu listu Dohody zjistil až [datum], kdy připravoval podklady pro fakturaci za červen, není vyvráceno jeho fakturou za červnové práce založenou na č.l. 122 spisu, jak dovozuje soud, neboť je běžné, že faktura je vystavena s mírným zpožděním, ale s datem vystavení spadajícím do příslušného účetního období, což koresponduje i s tím, že firma [právnícká osoba] ji přijala dne [datum].

5

Obžalovaný [titul]. [příjmení] ve vyjádření uvedl, že pokud jde o tvrzení [příjmení] [příjmení], že podvodnou změnu Dohody zaregistroval [datum] při přípravě fakturace za červen 2011, součástí spisu (na č.l. 122) resp. provedených listinných důkazů je i faktura vystavená [příjmení] [příjmení] za práce pro [právnícká osoba] za červen 2011 (sice nepodepsaná, ale o autorství nemůže být pochyb), přičemž datem vystavení této faktury je den [datum], tedy ještě před podpisem kriminalizované Dohody, a nikoliv [datum]. S vysvětlením odvolatelky obžalovaný nesouhlasí, neboť tato domýšlí za [příjmení] [příjmení] něco, co nevyslovil, případně ukazuje jmenovanému jistou cestu, jak následně zdůvodnit, když sám [příjmení] [příjmení] před soudem na výslovný dotaz k tomu uvedl:, „Nedokážu to vysvětlit, proč je tam toto datum.“

Odvolací soud nepovažuje za silný argument o nevěrohodnosti poškozeného pro jiné datum uvedené na faktuře. Je pravda, že ostatní faktury pro BSP vystavené [jméno] [příjmení] (založené na čl. 123-140) nesou sice datum vystavení v prvních dnech následujícího měsíce, pro předsunutí data však mohl mít poškozený v souvislosti s ukončením spolupráce důvod, mohlo jít také o omyl a i když poškozený to přímo k položenému dotazu nedokázal vysvětlit, nelze přehlédnout výše uvedenou argumentaci odvolatelky. Faktura nebyla poškozeným podepsána. Podstatnější je, že není sporné, že fakturu BSP přijala dne [datum] (čl. 1345), tedy první pracovní den po (údajném) zjištění podvrhu Dohody poškozeným.

Odvolací soud nepovažuje za tak podstatné, při jaké příležitosti poškozený měl záměnu druhého listu Dohody zjistit. Mohlo se tak stát prostě při manipulaci s doklady a novém přečtení Dohody (po návratu z prodlouženého víkendu), ať již důvodem této manipulace či kontroly dokladů bylo cokoli, například prostě ukončení spolupráce s BSP.

B.

Nalézací soud dále argumentoval tím, že poškozený poté, co zjistil výměnu listů, nereagoval tak, že by oslovil obž. [příjmení], a na dotaz, jak reagoval na tuto situaci, uvedl, že úplně neví. Toto hodnotil nalézací soud jako poněkud nestandardní jednání.

S tímto argumentem se odvolací soud neztotožnil a nemůže ho ani považovat za logický a relevantní. Poškozený, pokud zjistil záměnu druhého listu Dohody, reagoval podle své verze přiměřeně a logicky tak, že věc neprodleně konzultoval s právním zástupcem a podal trestní oznámení a učinil prostřednictvím právního zástupce příslušný úkon vůči BSP - namítl neplatnost Dohody a podal výpověď. Jestliže skutečně zjistil podvrh a cítil se obžalovaným [příjmení] sofistikovane podveden, nebylo by reálné od něj očekávat jediné tu reakci, že by bez porady s právním zástupcem obžalovaného o svém zjištění neprodleně informoval a případně mu odkryl svůj další postup.

C.

Nalézací soud dále připomněl státním zástupcem podmíněně zastavené trestní stíhání poškozeného [jméno] [příjmení] pro jednání spočívající v tom, že dálkově získal přístup do programu výkazu práce Arcus, jehož majitelem je BSP. To, že program byl otevřen u notáře a byla ověřována obrazovka počítače, podle nalézacího soudu nevylučuje, že poškozený program otevřel již předtím a je potom dobře možné i to, že s jeho obsahem manipuloval. Tato skutečnost z pohledu nalézacího soudu velice znevěrohodnila všechny ostatní části výpovědi poškozeného [jméno] [příjmení].

Je nesporné, že protiprávního získání přístupu do systému Arcus se poškozený dopustil. Odvolací soud však připomíná motiv tohoto jednání, jímž mělo být zajištění důkazních prostředků k usvědčení pachatele zde posuzovaného činu. Závěr, že spáchání tohoto jednání velice znevěrohodnilo všechny ostatní části výpovědi poškozeného [jméno] [příjmení], je v této souvislosti evidentně příliš příkrý.

XIV.

Mezi jediným přímým důkazem - svědeckou výpovědí poškozeného [jméno] [příjmení] - a výpovědí obžalovaného je zásadní rozpor. Nalézací soud podle názoru odvolacího soudu dostatečně nehodnotil věrohodnost obou verzí. Uvedl sice některé důvody, proč neuvěřil výpovědi poškozeného, ale naproti tomu výpověď a celou verzi obžalovaného nehodnotil prakticky vůbec, jako by ji bral a priori za věrohodnou.

Obžalovaný poprvé vypovídal až v hlavním líčení a lze vidět nápadnou disproporci mezi celkovou obšírností jeho výpovědi a překvapivou vyhýbavostí odpovědí na některé konkrétní dotazy. Kromě skutečností, které již byly uvedeny (například že odmítl založit kopii smlouvy o postoupení pohledávky), lze zmínit, že obžalovaný [titul]. [příjmení] si překvapivě nepamatoval,

proč vlastně poškozený [příjmení] skončil ve funkci místopředsedy představenstva BSP a proč chtěl skončit spoluprací, nebo například zda měl poškozený na starosti i jiné projekty než EVYS.

Verze obžalovaného [titul]. [příjmení] je pak samozřejmě zásadně zpochybněna již uvedenými skutečnostmi, a to samotným obsahem Dohody, jak byl výše probírán. Lze připomenout také argument odvolatelky, že poškozený měl podle uzavřené smlouvy s BSP právo podat výpověď ze smlouvy s výpovědní dobou v délce 7 dnů. Neměl proto vůbec zapotřebí podepsat jednostranně nevýhodnou Dohodu a přijmout zmíněný text Dohody. Přitom výpověď nakonec poškozený [příjmení] podal prostřednictvím svého právního zástupce ihned poté, co zjistil výměnu části Dohody. Odvolací soud k tomu dodává, že pokud by poškozený měl nějaký dosud skrytý důvod (například tíseň, vydírání atd.) podepsat Dohodu v předloženém, pro něj nevýhodném znění, není jasné, jak a proč by takový důvod odpadl v době mezi [datum] a [datum], tj. mezi inkriminovanou schůzkou a podáním trestního oznámení. Dále pokud by celá věc s programem EVYS vyústila v jakési nekalé jednání vůči BSP, jak naznačuje obžalovaný [příjmení] s tím, že vše bylo dobře promyšlené, šlo vlastně o krádež programu EVYS apod., pak opět by bylo zarážející, proč by [jméno] [příjmení] podepisoval Dohodu v takovém znění - tím spíše by si dal pozor na text Dohody.

Kromě všech výše uvedených skutečností je třeba připomenout, že za BSP navenek formálně učinila některé sporné úkony také svědkyně [titul]. [jméno] [příjmení], která však zjevně neměla tyto záležitosti vůbec na starosti a evidentně jednala na základě pokynů obžalovaného [titul]. [jméno] [příjmení], jak vyplývá i z její výpovědi (č.l. 1466-1471). V tomto světle je třeba nahlížet mimo jiné na rozpor mezi obsahem výzvy ze dne [datum] a výzvy ze dne [datum] a výpovědi obžalovaného [titul]. [příjmení]. Ve výzvách je v rozporu s výpovědi obžalovaného tvrzeno, že BSP se teprve dozvěděla o angažmá poškozeného v EÚ [obec], v o rok pozdější výzvě dokonce že se to dozvěděla až z předmětných rozhodčích spisů (což je zase v rozporu s první výzvou). Podobně je třeba nahlížet také například na obsah dopisu ze dne [datum] (č.l. 33), kde BSP v podstatě tvrdí, že dosud nic netušila o problémech s aplikací EVYS.

[ulice] soud už zde nehodlá opakovat všechny výše zmíněné skutečnosti zásadně zpochybňující celou verzi obžalovaného [titul]. [příjmení] a jeho výpověď. Nelze však ještě nezdůraznit, že dohoda o skončení spolupráce s Legal Solutions má jinak v podstatě stejné znění, ale liší se od Dohody s BSP právě oněmi spornými články III., IV. a V. na druhém listu Dohody. Přitom na druhém listu dohody s Legal Solutions se místo sporných ustanovení nacházejí ustanovení jiná, zejména o finančním vyrovnání s poškozeným při skončení spolupráce, především finanční odměna za červen 2011. Přitom žádné takové ustanovení se ve sporném textu Dohody s BSP nenachází a lze stěží vysvětlit, proč by taková ustanovení v jedné z dohod chyběla. I na to byl obžalovaný [titul]. [příjmení] v hlavním líčení dotazován, ale vysvětlit to nedokázal, pouze uvedl, že to možná přehlédl (č.l. 1245).

Konečně za důležité pokládá odvolací soud okolnosti postoupení pohledávky za poškozeným [právníká osoba], tj. fakticky obžalovaným [příjmení], které jsou značně pochybné a nasvědčují mimo jiné tomu, že došlo k záměrnému a promyšlenému zašantročení podstatného důkazu.

Většina z uvedených skutečností byla v hlavním líčení zmíněna, avšak bez odpovídajících hodnocení a závěrů v napadeném rozsudku.

Pro úplnost lze uvést, že obžalovaný [titul]. [jméno] [příjmení] mohl mít i reálný motiv ke spáchání žalovaného skutku. Mohl jím být především finanční prospěch, dále například (svědky zmiňovaná) jakási msta za ukončení spolupráce, případně nevyhovění poškozeným [příjmení] v některých záležitostech (snad údajná žádost o umístění monitorovacího zařízení v EÚ) a mohlo také jít o vytvoření tlaku na poškozeného, aby ve sporech s EÚ nepostupoval v rozporu se zájmy BSP, případně aby ukončil činnost v EÚ; tím také mohl být prostřednictvím poškozeného vyvíjen tlak na EÚ.

Pokud jde o svědeckou výpověď a vůbec verzi poškozeného [jméno] [příjmení], ta byla dosud nalézacím soudem hodnocena poněkud jednostranně. Přitom stanovisko poškozeného a jeho líčení rozhodných událostí je od [datum] (kdy podal trestní oznámení) do současné doby v zásadě neměnné a konzistentní a je nepřímou potvrzováno i výpovědí svědka [titul]. [jméno] [příjmení], že mu poškozený po zjištění záměny listu Dohody, asi šest dní po schůzce volal, byl rozrušený a nevěděl, co má dělat, říkal mu, že je tam jiná jedna stránka, že tam je nějaká smluvní pokuta 15 mil. Kč a rozhodčí doložka.

Na druhé straně nelze přehlédnout ani skutečnosti, které by mohly výpověď poškozeného zpochybnit (zčásti už byly zmíněny shora). Jde o nepředložení druhého exempláře Dohody s odůvodněním, že jej, „poškodil“, ačkoli předtím deklaroval, že v případě potřeby oba své exempláře policejnímu orgánu předloží. Dále že v původních podáních nehovořil o záležitosti s přelepku, tj. že v době podpisu byly dohody pouze sešité drátkem a teprve později byly přelepeny a přerazítkovány. Konečně poškozený také hovořil o shodnosti jím podepsaných dohod s BSP a s Legal Solutions, pokud jde o stranu 3., avšak ve skutečnosti se i tato strana liší (tím ostatně argumentuje i rozhodčí nález - č.l. 926). Také těmito skutečnostmi bude třeba se zabývat.

XV.

Ve vztahu k obžalovanému [titul]. [jméno] [příjmení] tedy považuje Vrchní soud v Praze nedostatky napadeného rozsudku za natolik zásadní, že nejen naplňují důvody jeho zrušení v uvedeném rozsahu, ale i postup podle § 259 odst. 1 tr.ř. - vrácení věci Městskému soudu v Praze jako soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí. Městský soud doplní dokazování v naznačeném rozsahu, případně provede důkazy další, jejichž potřeba v řízení vyvstane, poté důkazy zhodnotí v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 tr.ř. a znovu ve věci rozhodne.

Pro úplnost ještě odvolací soud připomíná formální nedostatek napadeného rozsudku spočívající v tom, že obžalovaný [titul]. [jméno] [příjmení] byl zproštěn obžaloby pro dvojnásobný zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a/ tr. zákoníku ve stadiu pokusu (tj. patrně míněno dva zločiny podvodu ve stadiu pokusu), ačkoliv takto nebyl žalován - obžaloba byla na jmenovaného podána pro jediný (pokračující) zločin podvodu.

XVI.

Naproti tomu pokud jde o obžalovaného [titul]. [jméno] [jméno], provedené důkazy městský soud zhodnotil v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 tr.ř. a z nich vyvodil odůvodněné závěry, které vyjádřil ve zprošťujícím výroku napadeného rozsudku. Argumenty odvolatelky se do značné míry shodují s argumenty použitými v obžalobě, s nimiž se nalézací soud dostatečným způsobem zabýval, aniž by dospěl k jistotě o vině obžalovaného bez odůvodněných pochybností. [ulice] soud proto stran tohoto obžalovaného především odkazuje na příslušné pasáže odůvodnění napadeného rozsudku, s nimiž se v podstatné části shoduje. Přesto považuje za potřebné vyjádřit se k odvolacím námitkám.

Odvolací soud (stejně jako soud prvního stupně) z hlediska obžalovaného [titul]. [jméno] [jméno] zvažoval jak tu verzi, že k trestné činnosti uvedené v obžalobě vůbec nedošlo, tak i tu možnost, že k jejímu spáchání došlo. V prvním případě by bylo zřejmé, že nemůže být dána ani trestní odpovědnost obžalovaného [titul]. Běliny. Ani v případě, že ke spáchání žalované trestné činnosti obžalovaným [titul]. [příjmení] došlo, nebyla by a není vědomá účast obžalovaného [titul]. [jméno] na ní prokázána a nenabízejí se ani případné důkazy, které by ji mohly prokázat.

Vědomou účast obžalovaného [titul]. [jméno] [jméno] na trestné činnosti dovozují obžaloba z nepřímých důkazů, a to zejména z okolností rozhodčího řízení a vydání rozhodčího nálezu ve vztahu k předchozí úloze obžalovaného [titul]. [jméno], kterou plnil pro BSP.

K vyjádření obžalovaného k odvolání je třeba úvodem uvést, že postup rozhodce v řízení a obsah rozhodčího nálezu samozřejmě musí být s ohledem na obsah obžaloby brány v úvahu a hodnoceny jako součást množiny relevantních skutečností a důkazů. Proto je lichá námitka obžalovaného, že orgány činné v trestním řízení nemohou hodnotit rozhodčí nález a rozhodčí řízení mu předcházející. Nejde tu o přezkoumávání v procesním smyslu, nýbrž o posuzování otázky, zda byl spáchán trestný čin a kdo jej spáchal, což mohou a musí posuzovat orgány činné v trestním řízení a jediné ony (§ 9 tr.ř.). Stejně tak je nepřiléhavé tvrzení obžalovaného, že pokud by trestní soud vyjádřil jiný názor na stále existující, exekvovatelný nález, mohlo by to vést k situaci, kdy by nález byl exekvovatelný zhruba ve sto deseti zemích světa, zatímco obžalovaný by byl odsouzen. Podstatné je, že nález by nebyl exekvovatelný ani v České republice, neboť v situaci, kdy pachatel dosáhl vydání exekučního titulu trestným činem, je výkon rozhodnutí nepřipustný (viz např. usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 19.2.2013, sp. zn. 20 Cdo 1394/2012). Toto by tedy nebyly námitky vylučující posuzování trestní odpovědnosti obžalovaného [titul]. [jméno] ve smyslu obžaloby.

Uvedené okolnosti, tj. postup rozhodce v řízení a obsah rozhodčího nálezu, jsou ostatně to hlavní - kromě výběru osoby rozhodce - z čeho obžaloba dovozovala vinu obžalovaného [titul]. [jméno], pokud do těchto okolností zahrneme i otázku jeho údajné podjatosti v rozhodčím sporu, dovozované z předchozích vztahů k BSP.

Obžaloba v tomto smyslu kladla obžalovanému [titul]. [příjmení] za vinu, že fakticky zastupoval obžalovaného [titul]. [příjmení], potažmo BSP, a byl tudíž podjatý. Je třeba uvést, že otázka podjatosti je mnohdy složitá a nejednoznačná, nicméně Předsednictvo Rozhodčího soudu námitku podjatosti neuznalo, přičemž znalo vznesené námitky i stanovisko obžalovaného [titul]. [jméno] k nim. Jestliže Předsednictvo RS rozhodlo takto, neměl obžalovaný ani jinou možnost, než ve věci vést řízení a rozhodovat (viz též zpráva č.l. 1514). Nálezací soud dospěl k odůvodněnému závěru, že nebylo prokázáno žádné zmocnění obžalovaného [titul]. [jméno] k zastupování BSP (v kterékoli době a v kterémkoli sporu) a nebylo prokázáno ani faktické právní zastupování BSP, pouze obžalovaný krátce působil jako mediátor (komunikátor) v jiném sporu BSP (s [titul]. [příjmení]), přičemž nebyl prokázán ani žádný jiný vztah, který by zakládal podjatost. [ulice] soud dodává, že obžalovaný [titul]. [jméno] se s druhým obžalovaným zřejmě znal a sám ve svém vyjádření k odmítnutí rozhodce uvedl, že byl BSP (předsedou představenstva [titul]. [příjmení]) požádán, zda by nevystupoval ve sporu BSP s [titul]. [příjmení] jako rozhodce. Smlouvou uzavřenou mezi BSP a [titul]. [příjmení] nominovaný rozhodce [titul]. [jméno] [příjmení] totiž projevil určitou nechuť jako rozhodce v tomto sporu působit, patrně pro své dřívější právní zastupování obou stran, resp. právní služby pro ně vykonané, zvláště pro BSP. Závěr nálezacího soudu, že [titul]. [jméno] vystupoval pouze v první fázi jako mediátor, je důkazně podložený a vyplývá i z výpisů sms zpráv (č.l. 446), navíc se nejednalo o předmětný spor mezi obžalovaným [titul]. [příjmení] a poškozeným [příjmení]. Ve sporu BSP s [titul]. [příjmení] vystupoval nakonec jako rozhodce [titul]. [příjmení], žaloba však byla později vzata zpět. Svědek [titul]. [příjmení] uvedl, že ve sporu, kde jako rozhodce působil, zastupovala [právnícká osoba] [titul]. [příjmení] a poté [titul]. [příjmení] (č.l. 481). O tom, že [titul]. [jméno] fakticky zastupoval BSP, hovořil ve své výpovědi pouze svědek [titul]. [jméno] [příjmení] (č.l. 1273), avšak šlo spíše o jeho dojem, plnou moc mu [titul]. [jméno] nepředložil a z e-mailové zprávy [titul]. [příjmení] ze dne [datum] výslovně vyplývá, že [titul]. [jméno] se pouze „pokusil zprostředkovat smírné řešení ve věci ukončení smlouvy ze dne [datum]“. [titul]. [příjmení] se s obžalovaným [titul]. [jméno] sešel na jediné schůzce dne [datum], což potvrzují obě strany. Obž. [titul]. [jméno] ve vyjádření k odmítnutí rozhodce uvedl, že předmětem schůzky byla případná akceptace jeho osoby jako rozhodce namísto [titul]. Zdviha. [titul]. [příjmení] vypověděl, že na této schůzce hovořili i o výši finančních požadavků [titul]. [příjmení], přičemž [titul]. [jméno] řekl, že [příjmení] má obvykle přehnané představy a požadavky s tím, že to s ním ještě projedná. To není typické chování právního zástupce jedné strany. Také z přepisu telefonního hovoru ze dne [datum] (č.l.

146), jehož se poškozený dovolával, ale i z čestného prohlášení [titul]. [příjmení] ze dne [datum] (č.l. 220) je spíše potvrzována verze obžalovaného [titul]. [jméno], že BSP ve skutečnosti nezastupoval. Poškozený [jméno] [příjmení] sice jako svědek vypověděl, že jednou ho [titul]. [příjmení] posílal ve druhé čtvrtině roku 2010 na jakýsi pracovní oběd s [titul]. [jméno] (projednat cosi ohledně nového projektu na vyhledávání neplatičů přírážky pro Český rozhlas) a měl se vyjádřit, že, „[jméno] je kámoš“ (č.l. 1260), pouze z tohoto tvrzení však vycházet nelze, zvláště když není ničím podepřeno a když poškozený jinak uvedl, že [titul]. [jméno] nikdy ani v prostorách BSP neviděl, jeho první kontakt s ním proběhl až v rámci rozhodčího řízení.

Z hlediska vlastního postupu obžalovaného [titul]. [jméno] [jméno] v rozhodčím řízení - které bylo vedeno podle [příjmení] [jméno] soudu a podpůrně podle zákona č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů, respektive podle občanského soudního řádu - je poškozeným (a obžalobou) sporováno tvrzení, že poškozený nevznnesl námitku nedostatku pravomoci rozhodčího soudu. V této otázce se sice vrchní soud k tomuto názoru zmocněnce poškozeného přiklání, že tato námitka byla (posuzováno podle obsahu podání) platně vznesena již v prvním vyjádření poškozeného k rozhodčí žalobě (§ 15 odst. 2 zák. č. 216/1994 Sb.), ale na druhé straně je faktem, že nebyla vznesena výslovně, a tuto otázku právního názoru nelze klást obžalovanému za vinu z hlediska trestního. Jako obiter dictum a čerpaje též z veřejně dostupných zdrojů odvolací soud uvádí, že z protokolu o jednání před rozhodcem dne [datum] (č.l. 64) vyplývá, že na počátku jednání obžalovaný [titul]. [jméno] sdělil stranám, že s ohledem na ustanovení § 60 odst. 3 nového [příjmení] [jméno] soudu účinného od 1.7.2012 bude v řízení postupováno podle dosavadního [příjmení]. Ten ale v ustanovení § 23 odst. 2 stanovil, že o námitce nedostatku pravomoci rozhodčího soudu rozhodne jeho předsednictvo, zatímco nový Řád stanoví rozhodování o této otázce přímo rozhodcem (popřípadě rozhodčím senátem), a to nikoli podle § 23, nýbrž podle § 25. Nabízí se tedy úvaha, zda obžalovaný nepochybil, pokud rozhodl o této námitce (respektive o námitce již výslovně v podání ze dne [datum]) v průběhu jednání sám, navíc podle § 23 odst. 2 [příjmení]. Toto uvádí však odvolací soud pouze pro úplnost, neboť nalézací soud se touto otázkou nezabýval, nevedl k ní dokazování a s ohledem na celkovou důkazní situaci to nebylo ani nezbytné. Nicméně at' již rozhodl o námitce nedostatku pravomoci rozhodčího soudu resp. rozhodce sám tento rozhodce anebo by rozhodlo Předsednictvo RS, tak po zamítnutí námítky musel rozhodce spor věcně projednat a poté se mohla námitka nedostatku pravomoci teprve přezkoumávat soudem na základě případného návrhu poškozeného.

Obžalovanému [titul]. [příjmení] bylo dále kladeno za vinu nevyžádání znaleckého posudku (Kriminalistického ústavu) k otázce pravosti listin. Zde je opět předmětem sporu právní otázka unesení důkazního břemene v rozhodčím řízení, jinými slovy zda stačilo označení konkrétního navrhovaného důkazu žalovaným (poškozeným) a znalecký posudek pak měl vyžádat rozhodčí soud. [ulice] soud se zde na rozdíl od městského soudu spíše přiklání k názoru, že znalecký posudek se mohl v dané situaci pokusit vyžádat rozhodce. Nalézací soud se mohl zabývat obsahem ustanovení § 31 předchozího [příjmení], podle něhož byl spor projednáván a podle něhož rozhodce, „může také podle svého uvážení stanovit provedení znaleckého posudku“. Podle § 19 odst. 2 zák. č. 216/1994 Sb. vedou rozhodci řízení, „... tak, aby ... byl zjištěn skutkový stav věci potřebný pro rozhodnutí sporu.“ I pokud by ale byl takový aktivní postup rozhodce považován za neodpovídající zaběhnuté praxi (a vrchní soud si je vědom, že tato otázka je sporná), rozhodce měl vzhledem k závažnosti sporné otázky poučit žalovaného (poškozeného) o jeho možnosti opatřit sám příslušný znalecký posudek a poskytnout mu k tomu přiměřenou lhůtu. Není správný obžalovaným [titul]. [jméno] v hlavním líčení vyjádřený názor, že poučovat žalovaného nemohl, aniž by se tím dopustil porušení zásady nestrannosti. Rozhodce je povinen účastníka rozhodčího řízení poučit, že navržený důkaz sám nemůže obstatat a že ho má předložit účastník (§ 118a o.s.ř.). Jde o procesní poučení o povinnosti tvrdit a prokazovat (tzv. břemeno

tvrzení a důkazní), nejde o hmotněprávní poučení. Poučením o procesních povinnostech nikdy nemůže být porušena zásada nestrannosti.

Tolik jen pro úplnost názory vrchního soudu na tyto otázky, aby bylo zřejmé, že byly vzaty v úvahu všechny okolnosti, i ty svědčící zdánlivě v neprospěch obžalovaného [titul]. [jméno] [jméno]. Avšak opět platí, že i pokud by v procesním smyslu došlo k pochybení rozhodce, jistě by to nebyl dostatečný podklad k dovození jeho trestní odpovědnosti. Navíc v závěru projednávání věci dne [datum] po dotazu na strany už žalovaný na tomto důkazním návrhu netrval (byť jej nevzal zpět, ale takový institut ani občanské soudní řízení nezná) a předložil jiný - k tomu se vyjadřuje svědek [titul]. [jméno] [příjmení] na č.l. 1533, kde hovoří o pečlivém zvažování a volbě procesní taktiky.

[ulice] soud má za to, že i pokud by rozhodce v důkazním řízení pochybil, daleko závažnějším způsobem pochybily orgány činné v přípravném řízení trestním (kde platí zásada vyhledávací) tím, že včas nezajistily více exemplářů Dohody a nepodrobily je znaleckému zkoumání.

Pokud jde o samotný průběh řízení před rozhodcem a obsah a odůvodnění rozhodčího nálezu, vrchní soud v řízení nezjistil skutečnosti, které by odůvodňovaly závěr, že bylo vedeno zjevně tendenčně a záměrně nespravedlivě. V některých průběžných otázkách bylo i vyhověno žalovanému (poškozenému) - např. připuštění důkazů předložených po stanovené lhůtě i přes námitku žalobce (č.l. 924). Obžalovaný jako rozhodce rozhodl v souladu s obsahem předloženého stěžejního důkazu (originálu i kopie Dohody) a věcně pak dospěl k podobnému závěru jako soud prvního stupně v této trestní věci, tj. že pravost Dohody nebyla vyvrácena. Rozhodčí nález je řádně a podrobně odůvodněn, byť třeba ne v úplném rozsahu by vrchní soud s tímto odůvodněním souhlasil.

[ulice] soud nepovažuje za nutné dále se podrobněji zabývat průběhem rozhodčího řízení, včetně například otázky dostatečnosti specifikace rozhodčí žaloby ve smyslu toho, co konkrétně - jaká dokumentace - vlastně měla být a nebyla předána.

Podstatné je a je třeba v obecné rovině zvláště zdůraznit, že pochybení rozhodce v řízení ještě nevede nutně k závěru o jeho podjatosti či porušení zásady nestrannosti a dále že ani případná podjatost rozhodce a porušení zásady nestrannosti ještě nevede nutně k závěru o trestní odpovědnosti rozhodce, konkrétně obžalovaného [titul]. [jméno] [jméno] za žalovaný skutek.

Státní zástupkyně v odvolání tvrdí, že z činnosti obžalovaného [titul]. [jméno] pro BSP mu musela být známa neoprávněnost nároků BSP vůči poškozenému [příjmení]. To ale odvolatelka neopírá o žádný konkrétní důkaz ani o žádnou přesvědčivou úvahu. Nebyla vyvrácena obhajoba, že obžalovaný [titul]. [jméno] pro BSP žádnou činnost nevyvíjel (nepočítaje zmíněnou krátkodobou roli komunikátora), tím méně nějakou konkrétní, kterou však ani odvolatelka nespecifikuje. I kdyby však nějakou činnost pro BSP vyvíjel, neznamená to, že z toho titulu byl seznámen právě s otázkou oprávněnosti či neoprávněnosti nároků BSP vůči poškozenému [příjmení] a jejich vzájemným vztahů.

K otázce výběru rozhodce oba obžalovaní v podstatě shodně uvedli, že [titul]. [jméno] jako rozhodce doporučil (obecně) [titul]. [jméno] [příjmení] jako advokát pracující pro BSP a jméno [titul]. [jméno] vtělil do rozhodčích doložek. Svědek [titul]. [příjmení] to obecně připustil, ovšem s tím, že předmětné smlouvy (uzavřené mezi BSP a [příjmení]) nepřipravoval (č.l. 1689). I na jiných smlouvách BSP se spolupracovníky je uvedena rozhodčí doložka na Rozhodčí soud a [titul] [jméno] [jméno] jako jediný rozhodce. Např. lze poukázat na smlouvu s [jméno] [příjmení] ze dne [datum] - str. 170 svazku Příloha [číslo] trestního spisu.

Soud prvního stupně tedy dospěl ke správnému závěru, že nebylo prokázáno, že by se stal skutek, který je ve vztahu k obžalovanému [titul]. [jméno] [příjmení] popsán v žalobním návrhu, tj. že by obžalovaný [titul]. [jméno] [jméno] zejména provedl tendenčním a jednostranným způsobem rozhodčí řízení a rozhodčím nálezem zcela vyhověl návrhům BSP s vědomím, že poskytuje této

společnosti neoprávněný majetkový prospěch. Proto důvodně zprostil podle § 226 písm. a/ tr.ř. tohoto obžalovaného obžaloby.

Z těchto důvodů Vrchní soud v Praze odvolání státní zástupkyně podané ohledně obžalovaného [titul]. [jméno] [jméno] neshledal důvodným a podle § 256 tr.ř. je zamítl.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti výrokům ad II. a III. mohou Nejvyšší státní zástupce a obviněný podat dovolání. Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

Dovolání se podává u soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, a to do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. Navrácení lhůty k podání dovolání není přípustné. Dovolání jen proti důvodům rozhodnutí není přípustné.

O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky v [obec]. V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 4 tr. řádu) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů napadá a čeho se odvolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) nebo § 265b odst. 2 tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Praha 22. října 2015

JUDr. Josef Mazák
předseda senátu